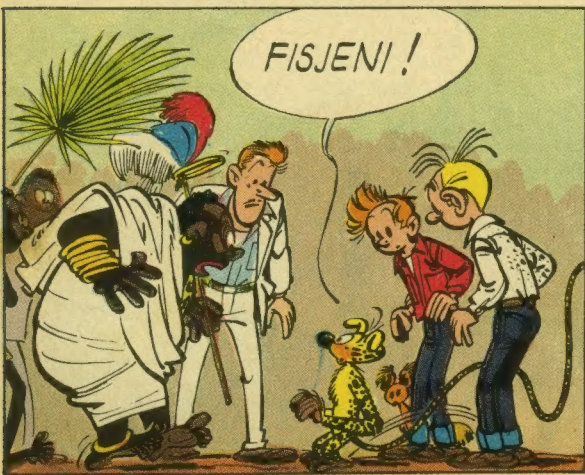

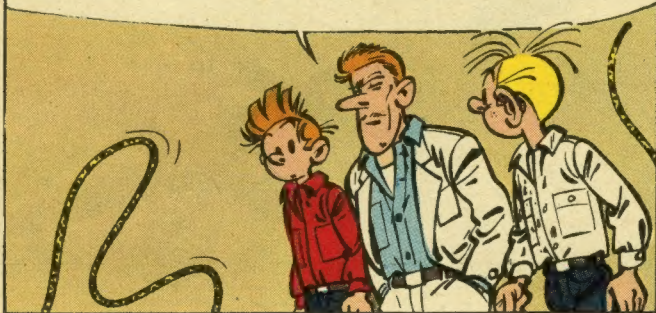
ROBBEDOES

VOLG OOK HET SPOOR MET DE BEVERERS

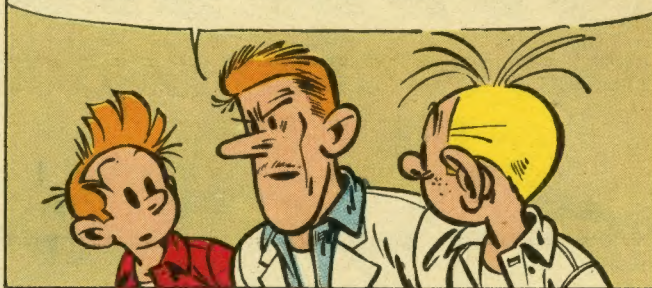
Weekblad. - 18e Jaargang. - Nr. 846. - 14 Juni 1956. - 28 blz.

...HET EERSTE VOORVAL WAS DE VERDWIJNING VAN DR. ZWART: ZES MAANDEN GELEDEN TROK HIJ ER ALLEEN OP UIT EN DOOK NOOIT MEER OP. ER IS VERGEEFS NAAR HEM GEZOCHT. SEDERT VERDWIJNEN ER ELKE MAAND DRIE OF VIER INLANDERS.

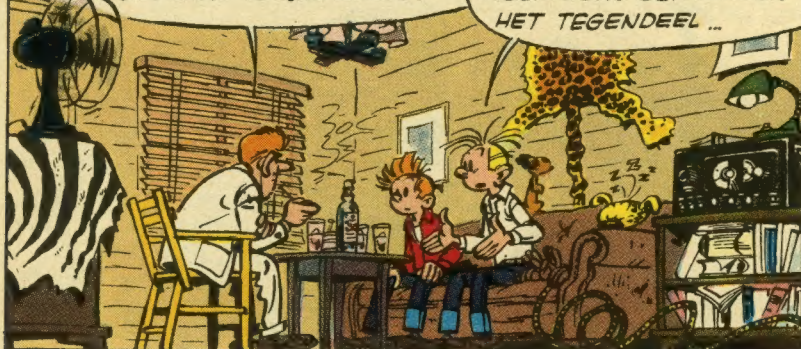

...HOUDT DAT DAARMEE VERBAND? GAAN DIE LUI SOMS BIJ DE WAGOENDOES, DE WILDEN IN HET BOS, WONEN, OM NIET MEER TE HOEVEN WERKEN? EEN RAADSEL! IN HET DORP ZIT DE SCHRIK ERIN: DAAR WORDT VERTELD DAT DE GORILLA'S MENSEN ONTVOEREN OM ZE OP TE ETEN! STEL JE VOOR!!

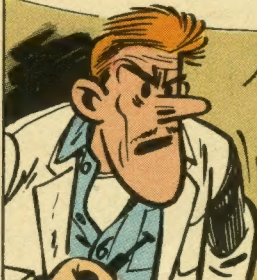

...DE INLANDERS WEIGEREN IN DE MIJN TE WERKEN... IK HEB U ALS GORILLADODERS VOORGESTELD OM DE GEMOEDEREN TE KALMEREN.

MAAR ALS DE INLANDERS BANG ZIJN VOOR GORILLA'S, DAN ZIJN DIE ER OOK! DE INGENIEURS BEWEERDEN HET TEGENDEEL...

HEBBEN ZE DAT GEZEGD?! WEL, DAT VERSTERKT NOG MIJN VERMOEDENS! IK BEN ER ALTIJD OVERTUIGD VAN GEWEEST DAT ZIJ OP GORILLA'S JAAGDEN EN DIE VINGEN, ONDANKS HET VERBOD. DAAROM PROBEREN ZIJ U TE ONTMOEDIGEN!

...MAAR DAAR IK DE ZORG HEB VOOR DE BESCHERMING VAN DIE DIEREN, ZAL IK DIE TWEE DRINKEBROERS EENMAAL OP HETERDAAD BETRAPPEN! IN ELK GEVAL MAG U DIE LUI NIET GELOVEN... DAAR ZIT OOK IETS ACHTER! IK BEGRIP NIET...

HET GESPREK GAAT NOG LANG DOOR. MAAR EEN VOORBUGANGER VANGT TOEVALLIG ENKELE BELANGRIJKE ZINNETJES OP...

DUS AFGESPROKEN! WE TREKKEN ER MORGEN OP UIT OM DE GORILLA'S TE FOTOGRAFEREN...

MAG HET HELE MATERIAAL IN DE WAGEN BLIJVEN?

O, GEEN GEVAAR! ALLEEN 'S NACHTS OP SLOT DOEN ALS U WILT. NOG EEN WHISKY?

DANK U, WE ZIJN HET NIET GEWOON... TROUWENS, EEN WANDELINGETJE ZOU ONS GEEN KWAAD DOEN!

IN DIT LAND WORDT WHISKY ALS WATER GEDRONKEN! UIT BELEEFDHEID MAG JE NIETS AFSLAAN, MAAR...

ALS JULLIE TERUGKOMEN, MANNETJES, BRANDT ER EEN LEKKER VUURTJE!

BEELDEN UIT
DE WERELDOESCHIEDENIS

De GEVANGENE in CARTHAGO

De
TIMOERS

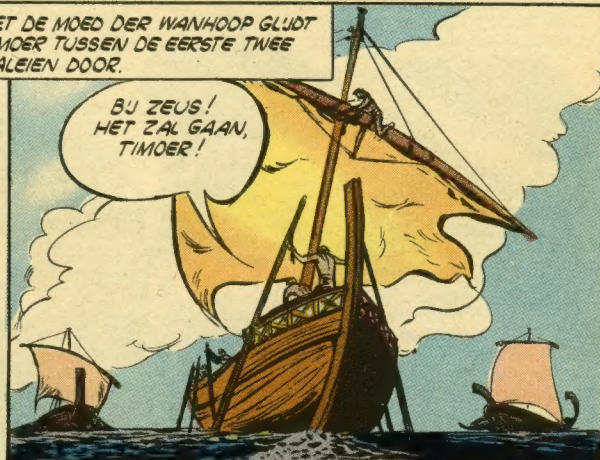

DE STUURRIEMEN KRAKEN ONDER
TIMOERS STEVIGE KNUISTEN. HET SCHIP
WENDT DE STEVEN. MAAR REEDS GAAN
DE RIEMEN VAN DE CARTHAGSE GALE
OMHOOG EN BEUKEN HET WATER.

ROEIEN, MAATS!
ROEIEN, BIJ ALLE GODEN
VAN DE OLYMPUS!

MET DE MOED DER WANHOOP GLUDT
TIMOER TUSSEN DE EERSTE TWEE
GALEIEN DOOR.

BIJ ZEUS!
HET ZAL GAAN,
TIMOER!

MAAR DE LINKER GALEI HEEFT
OOK BUGEDRAID. HAAR ZWARE
BRONZEN SNEB, VOORTGESTUWD
DOOR HET ENORME GEVAARTE, SCHIET
JLINGS OVER HET WATERVLAK

EEN JSELIG GEKRAAK, HET GRIEKSE SCHIP
TRILT EN WORDT DAN INEENS STIL. HET HANGT
AAN DE SCHEEPSGRAM ALS HET LICHAAM
VAN EEN IBERISCHE BOER AAN DE HOREN
VAN EEN WILDE STIER.

NEEM JE WAPENS OP, MAK-
KERS. DE TIJD VAN VLUCHTEN
IS VOORBIJ. NU WACHT DE
STRIJD ONS.

DE TWEE CARTHAGSE GALEIEN STORTEN
ZICH MET DE VOLLE SNELHEID VAN HUN
RIEMEN OP HET GRIEKSE SCHIP EN SLUI-
TEN HET IN.

ALS EEN HORDE DONKERE DEMONEN,
DOOR DE HEL UITGESPUWD, KLAUTEREN DE
AFRIKAANSE HUURLINGEN OP HET GRIEKSE
WRAK.

Onze Knollentuin

« Er was eens een juffrouw uit Naarden
Die al wat ze vond trouw bewaarde
Eens vond ze een knol
Daarvan werd ze dol
...Omdat Sjarel en Piet er naar staaarde... »

Heerlijk, wat schijnt de zon vandaag.
De hele knollentuin lijkt wel een zee van
knollen, licht en bloemen...

Vanochtend vroeg al, heb ik de knollen-
tuinpoort wagenwijd open gezet. Want
ik wist, dat jullie kwamen. En dat moet
gevierd worden. Iedere week opnieuw, hé
rakkers!

Ja, ik ben wat laat vandaag. Het zal je
toch «gebeuren... Om vijf uur, 't was al
licht, komt Sjarel als een wervelwind bij
me binnen stormen.

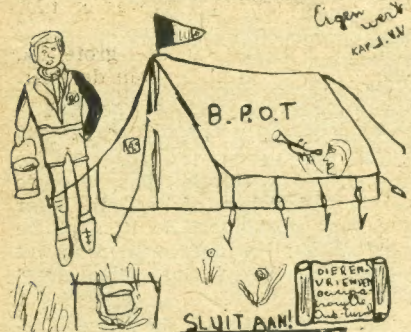
« Zachtjes, zachtjes aan, dan breekt het
lijntje niet », dacht ik hardop, maar ik
voelde, dat er iets moest haperen.

Dat was niet-gewoon.

« Snuffel, Snuffel, zei Sjarel, Snuffel,
Met een knol in de hand
Kom je door het ganse land... »

— « En jij springt uit de band... » gilde
P. K. die z'n hoofd voorzichtig naar bin-
nenstak je kon nooit weten!

Ik begreep het verband niet goed. Bij
stukjes en beetjes kwam ik alles te weten.

Eigen werk van KAP. J. V. V. L.

... Er was een knol zoekgeraakt en die
vroeg nou om onderdak.

Om onderdak??? Ik keek erg ongelovig.
« Ja, zei Sjarel, er is vast en zeker een
knol zoekgeraakt en die zoekt nou onder-
dak! » Nu kan ik tenslotte veel verdra-
gen, maar dat er knollen zoek raken, daar
kan ik nu net niet tegen.

Welke knol, viste ik voorzichtig.
« Dat is het nu juist, » jammerde Sjarel.
Wist ik dat maar??? Ik mis er eigenlijk
geen een, zei je nadenkend, maar... het
staat in de krant...

Ik vouwde ons ochtendblad open en ja-
wel daar stond het, tussen de adverten-
ties...

Knol gevonden...

Onderdak gezocht...

Ik er op af. Ik vond het adres en bel-
de. Er kwamen voetstappen de gang in
en de deur ging open. Voor me stond een
juffrouw...

« Ik kom op de advertentie... » begon
ik...

Ze keek me doordringend aan.

« ... Bent u slager??? Ik vraag u,
bent u slager?... »

Ik vroeg me af, hoe het goede mens,
dat in haar hoofd haalde.

« Nee, zei ik. Ik niet... »

Opeens hoorde ik een vreemd geluid. Het
leek wel hinniken... Het kwam uit de
kamer...

« Ja, zei ze teder... U komt voor m'n
knol... Hooft u 'm ook niet hinniken...
Ik vond 'm in Naarden, op straat... »

Een knol, die hinnikt...???

Opeens begreep ik het. Het was... geen
knol uit de knollentuin, maar de knol van
de schillenboer... Een paard... Ik wist niet
hoe hoe ik weg moest komen. Ik zie al
« zo'n knol » in onze knollentuin gra-
zen...

Stel je voor, dat Sjarel zoiets geplant
had, zei P. K. later, onze hele knollentuin
had ineens volgestaan. Veel te veel tekst!
Ja, als je zo nog langer doorgaat, dan
komt er vandaag geen knol in, Snuffel! Je
praat maar en op slot van rekening zullen
jouw Rakkers en Rakkeresjes... moet ik
maar zien hoe ik het klaar krijg! En op
tijd... Welke knol, vandaag, Snuffel...

Hier... deze komt uit Amsterdam... en
wel van... THE KENTUCKIAN, hé Snuffel,
vleit P. K.

Hé, ja, zet er die eens in... Ik vind het
mooi...

DANSE MACABRE

(naar een gelijknamig muziekstuk van de
Fransman Charles Camille Saint-Saëns)

't is middernacht,
het plaatsje slaapt,
erboven houdt de toren de wacht,
twaalf doffe slagen klinken als een
jammerklacht;
het plaatsje slaapt, 't is middernacht.

Nog is 't kerkhof stil,
de kiezels glinsteren in de maan,
de geesten slapen onder de aarde kil,
dan springt de DOOD uit de struiken
met een ril;
een viool onder de arm, even is 't stil.

Dan, zonder dat iemand 't ziet,
hij speelt er met lange slagen
een somber lied.
Steeds dat zelfde thema dat geen
variatie biedt,
de lucht betreft, er is niemand die
't ziet.

En terwijl de wolken zich bij elkaar
garen,
en aan de kim een bliksemstraal flitst,
komen uit de graven skeletten met
paren,
die dansen op de melodie, door de
DOOD gelokt uit de snaren,
en de wolken al dichter en dichter
zich garen.

De wind is tot een storm gezwollen,
die steeds harder en harder blaast,
de geraamtes, zij dansen als dollen,
en laten de beenderen tegen
elkander rollen;
de storm is tot een orkaan gezwollen.

Steeds wilder wordt de dans,
steeds wilder speelt de DOOD,
steeds sneller de cadans,
en de storm bereikt de hoogste trans;
nog wilder wordt de dans.

Dan... daar is de dag! De nacht is om,
Cantecler de haan kraait,
en op bevel van de zon
verdwijnt skelet na skelet in zijn
gruftom'
dat is de macht van de dag; de
nacht is om.

Ook de wind is weer stil,
de wolken vallen.
De geesten rusten weer onder de
aarde kil,
daar springt de DOOD in de struiken
met een ril,
een boer gaat fluitend naar zijn land;
het is weer stil.
Eigen werk van THE KENTUCKIAN, uit
Amsterdam-Oost.

Ha, Kentuckian, dat was allesbehalve
slecht. Dat is zeer goed zelfs!!! Enfin, Snuf-
fel weet nu wel, dat je heel wat in je
mars hebt, maar daar staan we nu toch
echt van te kijken. Vooral P. K. Natuurlijk
is er wel het een en ander op aan te
merken. Ik zou je willen zeggen, waar
je er iets aan moet veranderen, want je
hebt werkelijk talent, kerel! Let toch eens
op je rythme! Het rythme is een ver-
velend ding, vooral als je zoveel hooi op
je vork neemt. Zo een gedicht aandurven
verdient meer dan een pluimpje! Maar
rythme vooral nu je het over muziek
hebt, is onontbeerlijk om de « maat »
er in te houden. Dat snap je wel!

Soms ben je iets te los... Je woorden
doen bijna te gewoon aan. Begrijp je?

Ik zal je eens een voorbeeld geven...

Het plaatsje slaapt... Dat had nu van
alles mogen zijn, maar bij voorkeur juist
niet Dát. « De wereld slaapt... » of « het
landschap slaapt », maar dat « plaatsje »
doet hier zo « aardrijkskundig » aan. He?

Slordig is bijvoorbeeld ook... Springt de
DOOD uit de struiken met een... ril... Met
een gil, was evengoed geweest, want een
RIL wat is dat eigenlijk? Hetzelfde geldt
voor : GRAFTOMB... dat is een dichter-
lijke vrijheid, waar ik heus niet zo wild
op ben! Je ziet er is wel het een en ander
aan te verbeteren, maar ik ben met jou
vandaag wel heel streng geweest. « Dat
wil zeggen, dat Snuffel wat in je ziet, »
bromt Sjarel. Sjarel, er wordt je niets ge-
vraagd en zulke dingen zeg je niet. The
Kentuckian schrijft goed, veel beter als
menig ander. Maar mag ik hem, of zou
ik hem niet op z'n fouten wijzen? Je wilt
toch « zware knollen » zetten Sjarel en
die groeien « langzaam aan... » Trouwens,
Kentuckian, misschien heeft Sjarel het bij
het rechte eind. Heus, ik zie wat in je
en als je doorsiet... dan kun je er kom-
men... Afgesproken ???

Eigen werk van JAN KORDAAT uit Aarschot.

Maar ik zie Sjarel weer met die zethaak
slaan... Kom, we gaan weer afscheid ne-
men. Ik ga mijn pijp weer opzoeken en
kijken hoe de « knollen » schieten.

Tot de volgende week. Jullie trouwe,
SNUFFEL.

WILLEM DE VEROVERAAR

Op school hebben jullie natuurlijk allemaal al gehoord over Willem de Veroveraar. Als je zijn naam alleen maar leest, denk je onmiddellijk aan de slag bij Hastings in 1066. NIR-WANAH uit Amsterdam wou er wel iets meer over weten. Daarom kwam hij zijn licht eens opsteken bij Snuffeltje. We steken dan maar meteen van wal, want die Willem de Veroveraar, dat was me een kerel!

HET begon toen Edward, koning van Engeland stierf. De poppen gingen aan het dansen. Willem was op dat ogenblik hertog van Normandië, en hij moest — als alles eerlijk ging — Edward opvolgen.

Maar alles ging nu juist niet eerlijk. Eer Willem goed en wel wist wat er aan de hand was, zat een zekere Harold al lang en breed op de Engelse troon. Willem had goed praten, het hielp geen zier. Harold lapte alles eenvoudig aan zijn laars of aan zijn kroon. Hij was koning en hij bleef koning.

Geen katje om zonder handschoenen aan te pakken, die Harold. Om de drommel niet. Echt wat je noemt een brutaal. Hij wist van God noch gebod, beloofde je al wat je wilde, maar als puntje bij paaltje kwam kon je er naar fluiten.

Die goeie Willem was nu net andersom. Een joviale kerel. Zijn onderdanen droegen hem op de handen. Maar dat wil helemaal niet zeggen, dat hij de kaas van zijn brood liet eten door die Harold. Willems grootvader was nog een echte Noorman, en bij Willem zelf zat het vechten nog in het bloed. Als het niet goedschiks ging, dan maar kwaadschiks.

JE kon er wel gift op nemen, dat Harold er geen lolletje van zou maken. Een koningskroon geef je niet zo maar prijs. Het zou hard tegen hard gaan, zoveel had Willem ook wel begrepen. Daarom bereidde hij zijn oorlog zorgvuldig voor.

Van zijn onderdanen kon hij zeker zijn, die gingen door een vuur voor hun hertog. Maar met een handjevol Normandiërs viel er niet aan te denken om Engeland aan te vallen.

Met zijn vazallen liep het niet van een liden dakje. Die bedanken feestelijk voor de eer... en voor de kosten. Maar Willem was slim. Hij liet ze één voor één bij zich komen. En omdat hij nu niet precies op zijn tong gevallen was, kon hij er al spoedig een overhalen om 100 bemande schepen te leveren. Toen kwam ook

de tweede over de dijk, met 80 bemande schepen.

Toen begon hij de anderen te bewerken. Hij begreep wel (zei hij), dat niet iedereen zo rijk was en zoveel schepen kon leveren. Willem had ze op die manier waar ie ze hebben wilde. Ze waren op hun teen getrapt. Wat dacht de hertog wel! Ze waren veel rijker dan hun buur, en ze konden veel meer schepen leveren. Willem lachte in zijn vuistje.

GOED voor een begin, maar nog lang niet genoeg! Willem zorgde er voor, dat hij de paus op zijn hand kreeg. Dat was niet zo heel moeilijk, want hij was een gehoorzaam kind van de Kerk, terwijl Harold er de randjes afliep. Zodra de paus zijn toestemming had gegeven, kwamen de vrijwilligers uit alle landen van Europa toestromen. Ze wilden allemaal wel een robbertje vechten als het voor de goede zaak was.

Willem hielp ze nog een handje. Hij stuurde boodschapper op boodschapper. De Keizer van Duitsland stond aan zijn kant, de koning van Frankrijk bleef neutraal en Swein, de jonge koning van Denemarken, leverde een heel leger!

Over soldij, werd er niet gerept. Dat was zo de gewoonte in die tijd. De soldaat vocht, en als tegenprestatie mocht hij naar hartelust plunderen in het vijandelijke land. Willem beloofde een fantastische buit. Het kostte hem niets, maar de vrijwilligers stonden elkaar gewoonweg te verdringen, om mee te mogen.

HIJ had nog een geheim wapen, in Engeland zelf! De vorige koning, Edward, had een zwak voor Normandiërs. Hij had ze gastvrij ontvangen en ze belangrijke functies gegeven. Toen er over oorlog gesproken werd, deden die Normandiërs hun uiterste best om het Engelse volk te ontmoedigen.

Toen de komeet van Halley dan nog boven Engeland verscheen, hadden de Britten de schrik pas goed te

pakken. Zo'n staartster kon in hun ogen alleen maar ongeluk voorspellen. En die Normandiërs deden er natuurlijk nog een schepje boven op.

ONDERTUSSEN zat Willem ook niet stil. Hij stuurde maar boodschappers uit. Zijn vloot telde DRIE DUIZEND schepen, waarvan 696 oorlogsschepen. Voor die tijd was het iets reusachtigs! Je zal natuurlijk liggen piekeren, waarom er zoveel schepen waren, als er maar 696 op de naam «oorlogsschip» aanspraak konden maken. Het is anders heel eenvoudig. De vloot moest 50.000 manschappen vervoeren, zes duizend paarden, voedsel, katapulten, stormrammen en... drie geprefabriceerde forten!

— Ja, drie geprefabriceerde forten! Dat waren vestingen, die uit elkaar konden genomen worden, en later weer opgericht in Engeland. Liep er iets mis, dan konden de Normandiërs nog altijd de kust verdedigen terwijl het leger weer inschepte.

GEWELDIG was dat leger! Je kon feitelijk niet meer spreken van een Normandische invasie, maar van een echte Europese oorlog tegen Engeland. Zowat alle landen hadden soldaten gestuurd.

Willem moest een kei geweest zijn, om die warboel nog baas te kunnen. Alles liep maar door elkaar, en toch wist elke soldaat waar ie thuis hoorde. Elk pak en elke koffer kreeg een eigen plaatsje in één van die 3.000 schepen. Een bijenkorf was er niets bij!

Eindelijk was dan de grote dag aangebroken. Het leger van de Deense koning landde in York. Als de bliksem vloog Harold er op af. Niet alleen natuurlijk, met heel het Engelse leger. De Denen werden verslagen.

Het was echter te vroeg om te juichen voor Harold. Pas was de veldslag afgelopen, of heel zijn leger kon weer opstappen. Zo hard als ze konden naar Hastings, want daar was Willem de Veroveraar geland met zijn vloot.

Harold was als van de bliksem geslagen. Hij had Willem niet meer verwacht. Het was bijna winter, en de hele week had het zwaar gestormd.

Toen de Engelsen kwamen aanzetten, waren ze doodop. De veldslag met de Denen was hen niet in hun kouwe kleren gaan zitten. Deze keer was de zege aan Willem. Al zou hij het zonder de Denen nooit klaargespeeld hebben.

Er wordt verteld, dat hij bij zijn landing struikelde en languit op de grond viel, met zijn armen wijd open. Zijn gevolg schrok zich haast dood. Maar Willem schokte van het lachen: «Ik heb Engeland vast, en ik hou het vast».

Ziezo beste rakkers en rakkeresjes, dat was Willem de Veroveraar. Tre vreden? Tot volgende week dan. Maar eerst roepen we nog eens een daverend: «Met Robbedoes Vooruit en Vooraan!».

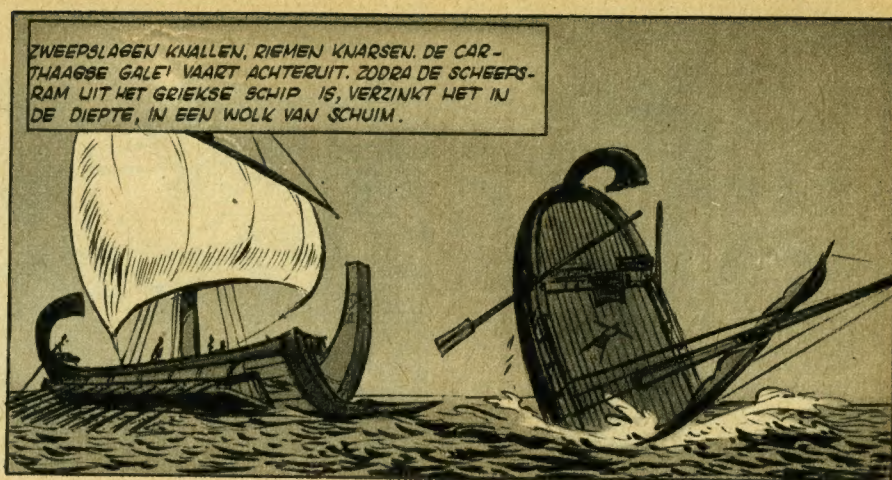
Julie trouwe;

SNUFFEL.

ACHTERUIT,
ZACHTJES!

ZWEEPSLAGEN KNALEN, RIEMEN KNAARSEN. DE CAR-
THAAGSE GALEI VAART ACHTERUIT. ZODRA DE SCHEEPS-
RAM UIT HET GRIEKSE SCHIP IS, VERZINKT HET IN
DE DIEPTE, IN EEN WOLK VAN SCHUIM.

ALS TIMOER BUKOMT, ZIJN ZIJN
HANDEN EN VOETEN IN ZWARE
BOEIEN GESLAGEN.

EEN GRENZELOZE WANHOOP OVER-
VALT HEM. VAARWEL, VRUHEID.

DIE HOND LEEFT
NOS. HI KAN TE-
GEN EEN STOOTJE

GOED ZO,
AAN DE SLAG!

IK HEB
DORST!

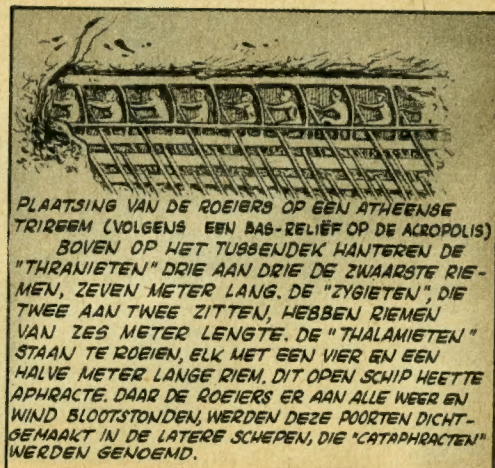
KOM ERUIT. DRINKEN
KRUG JE ALS JE
GEWERKT HEBT!

TIMOER KOMT OP HET SLAVENDEK EN
MEENT DE ONDERWERELD TE ZIEN. GEKE-
TENDE MANNEN ZWOEGEN AAN ZWARE
RIEMEN, OP DE MAAT VAN DOFFE BEKKEN-
SLAGEN. OPZICHTERS LOPEN HEEN EN WEEER
MET EEN LANGE ZWEEP IN HUN VUIST.

DAAR IS JOUW PLAATS
MAN! JE VOORGANGER
IS VANOCHTEND PAS
GESTORVEN!

PLAATSING VAN DE ROEIERS OP EEN ATHEENSE
TRIRREM (VOLGENS EEN BAS-RELIËF OP DE ACROPOLIS)
BOVEN OP HET TUSSENDEK WANTEREN DE
"THRAKIETEN" DRIE AAN DRIE DE ZWAARSTE RIE-
MEN, ZEVEN METER LANG. DE "ZYGIETEN", DIE
TWEË AAN TWEË ZITTEN, HEBBEN RIEMEN
VAN ZES METER LENGTE. DE "THALAMIETEN"
STAAN TE ROEIEN, ELK MET EEN VIER EN EEN
HALVE METER LANGE RIEM, DIT OPEN SCHIP HEETTE
APHRACTE. DAAR DE ROEIERS ER AAN ALLE WEEER EN
WIND BLOOTSTONDEN, WERDEN DEZE POORTEN DICHT-
GEMAAKT IN DE LATERE SCHEPEN, DIE "CATAPHRACTEN"
WERDEN GENOEMD.

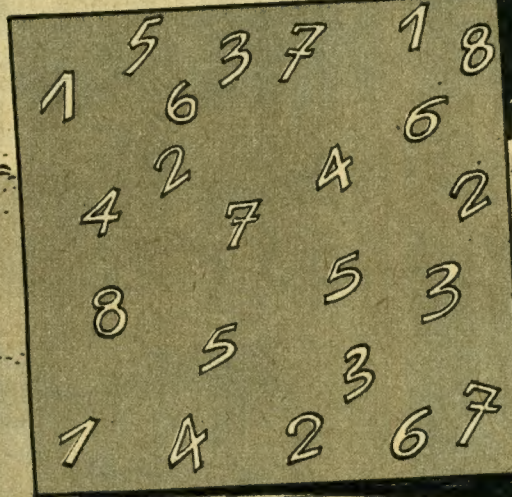
WIE WEET HET ?

ZIE JE DIE RECHTHOEK?...
NU, MOWGLI, DIE MOET JE
IN VIER GELUKE STUKKEN
VERDELEN, ZODAT DE
SOM DER CUFERS IN ELK
STUK 27 BEDRAAGT!

EH... TJA...
EH...

**HELP MEE,
MOWGLI!**

AL DIE BERGEN
ZIJN HOGE TOPPEN!
MAAR WEET JE TOT
WELKE GEBERGTE
ZE BEHOREN?

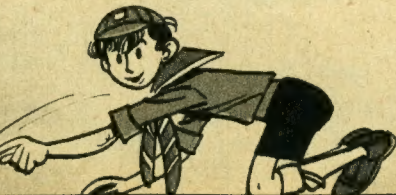
WELKE WEG
ZAL ONZE VRIEND
KIEZEN OM ERUIT
TE KOMEN?

IK ZIE ER VIER
MAAR WELKE
IS DE GOEDE?

VERBLUF JE VRIENDJES!...

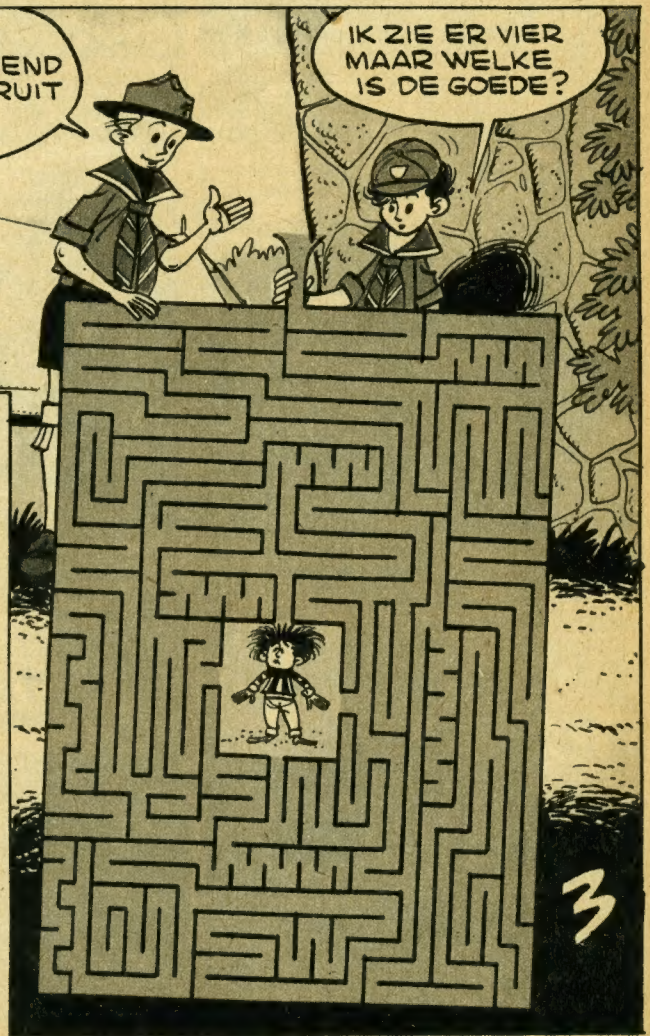

- * JE WEDT DAT JE EEN VAN HEN
KAN BELETEN EEN VOET OP
TE TILLEN!...
- * JE VRAAGT HEM OF HIJ ZUDE-
LINGS TEGEN EEN MUUR WIL
GAAN STAAN, MET ZIJN SCHOU-
DER, ZIJN HEUP EN ZIJN VOET
ER TEGENAAN!
- * DAAG HEM NU UIT ZIJN ANDERE
VOET OP DE TILLEN! (A)

*Eddy
PARPE*

J_154_

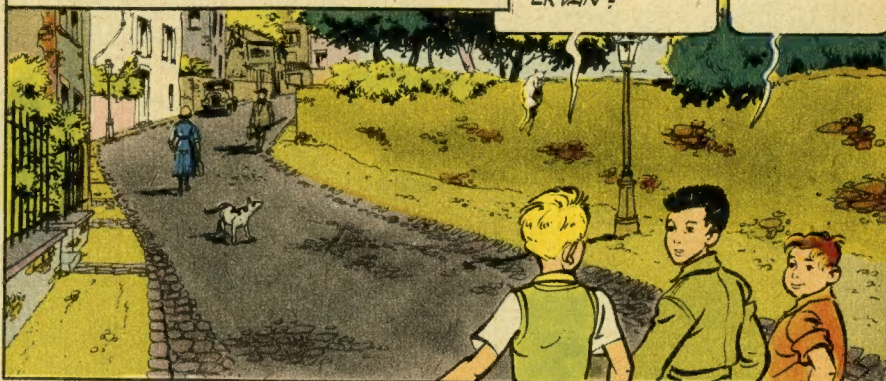

De Beverpatroelje
DE ONBEKENDE
 UIT
VILLA MYSTERIE

EEN POOSJE LATER KOMEN DE ADVINDERS IN MOLENBEEK EN BEGEVEN ZICH NAAR HET ELDORADO.

HET SPOOR WORDT DUIDELIJKER... WAT VIND JIJ ERVAN?

HET IS MEER DAN IK VERWACHTTE.

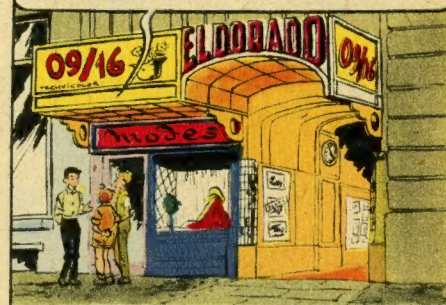

HOE ZO?

DENK EENS NA... EEN BLUURTBIOSCOOP MAAKT ALLEEN RECLAME IN DE WUJ WAAR HJ STAAT.

ALS IN DE KAMER WAAR DE GANGSTERS JIMMY HEBBEN GEFOTOGRAFEERD EEN AFFICHE VAN DIE FILM HING ZIJN ER TIEN KANSEN TEGEN EEN DAT DIE KAMER IN DEZELFDE BLUURT IS ALS DE BIOSCOOP ALS ZE TENMINSTE NIET IN EEN VAN DE ANDERE VIER STEDEN IS WAAR DE FILM IN DIE TIJD LIEP...

ZO, WE ZIJN ER... NU GAAN WE ELK APART RONDLENTEREN IN DE AANGRENZENDE STRATEN... HET WACHTWOORD LUIDT: LIJ JE OGEN KIJKEN, DE WINKELIERS EN CONCIERGES AAN DE PRAAT BRENGEN...

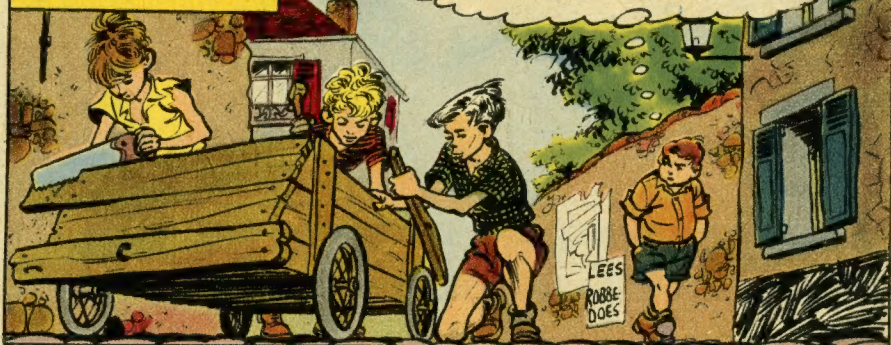
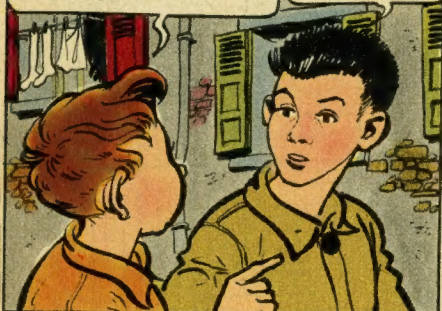

WAAROM VRAGEN WE NIET AAN DE EIGENAAR VAN HET "ELDORADO" AAN WIE HJ DIE FILMAFFICHES AFGEeft?

DAT ZULLEN WE NOG WEL. HET KAN ARSNAAN WEKKEN...

NU BEGINT ELK IN ZIJN GEBIED STILLETJES ROND TE NEUZEN...

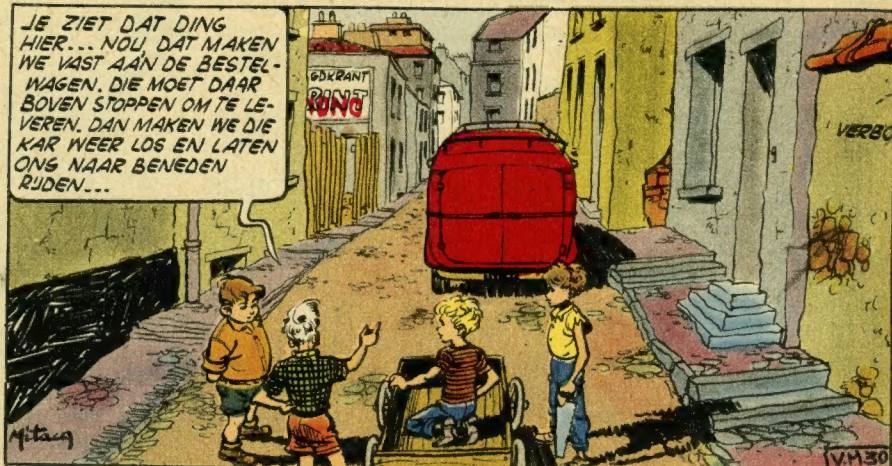
WACHT IK ZAL EENS MET DIE JONGENS AANRAPPEN... MISSCHIEN KUNNEN ZIJ ME WAT WIJZER MAKEN OVER DIE GANGSTERS...

SALUUT, JONGENS! WAT SPELEN JULLIE?

SALUUT, DIKKE!

JE ZIET DAT DING HIER... NOU, DAT MAKEN WE VAST AAN DE BESTELWAGEN. DIE MOET DAAR BOVEN STOPPEN OM TE LEVEREN. DAN MAKEN WE DIE KAR WEER LOS EN LATEN ONS NAAR BENEDEN RUDEN...

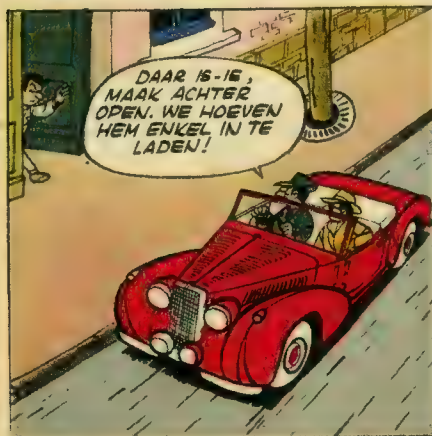
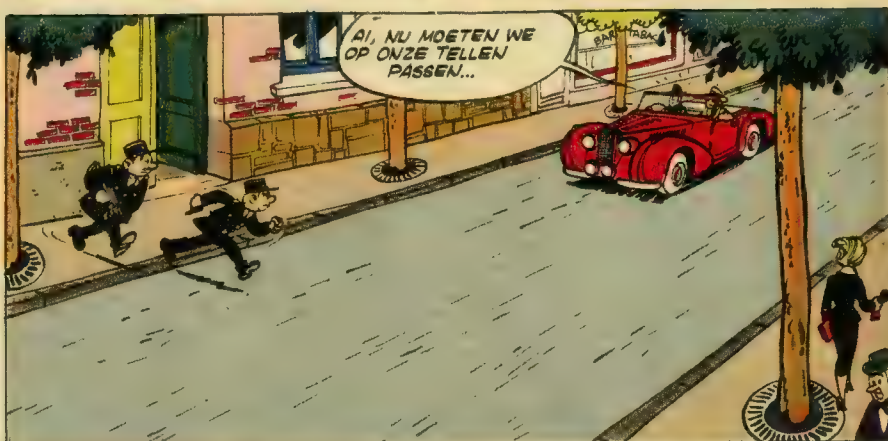
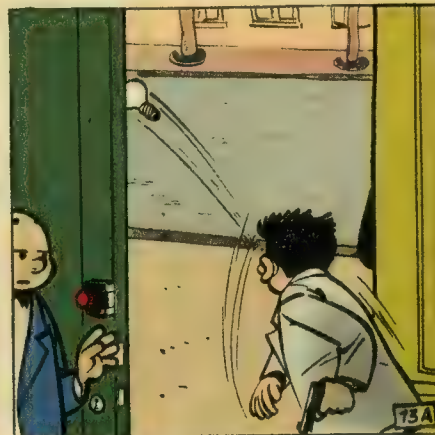
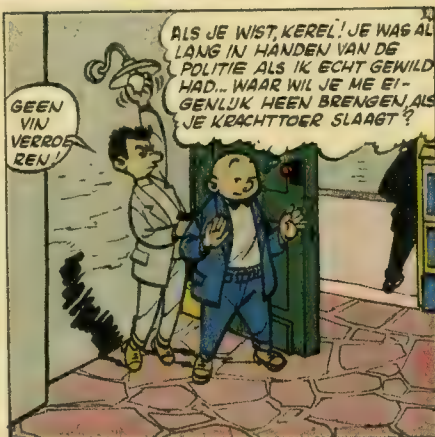
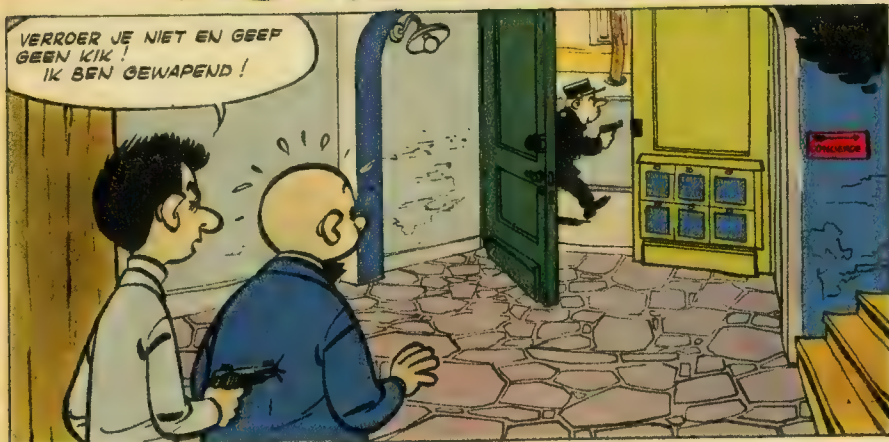

SCENARIO
VAN ROSY

DE BAARD EN DE KALE

HOKUS... POKUS... PAS!

TEKENINGEN
VAN WILL

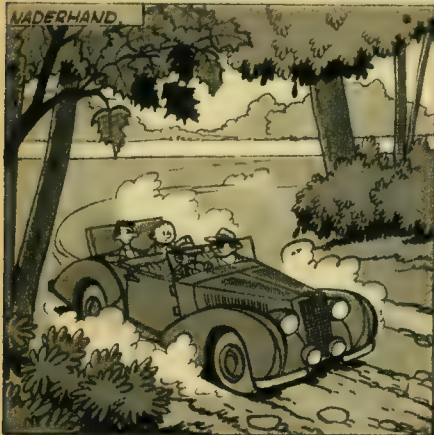
SCENARIO
VAN ROSY

DE BAARD EN DE KALE

HOKUS... POKUS... PAS!

TEKENINGEN
VAN WILL

NADERHAND

ZO, MIJN DOEL IS BEREIKT. IK KAN DIE SNOES-
HAAN OPSNORREN EN DE DRIE IDIOTEN DIE
ER NIETS VAN SNIAPPEN! EN NU EEN
MANIER VINDEN OM MET BAARD EN
LUCIFER CONTACT TE KRUGEN.

GA VOOR, DE BAAS ZAL BLIJ
ZIJN U TE ZIEN!

EN IK
DAN!

HOE? IS ER MAAR EEN?...
WAAR IS DE BAARD?...
EN DE ANDEREN?

EH... TJA...
ZIET U...

ZE VERWEER-
DEN ZICH, DE POLITIE
KWAM ERBU EN
TOEN ZIJN ZE GE-
GREPEN...

IK ALLEEN KON ONTKOMEN, IK
HEB KALE GELUKKIG OVER-
MEESTERD EN HIJ LIET ZICH
GEDWONGE MEENEMEN... EEN
BOEJE, CHEF, WANT ALS U ZE
IN DE HOTELKAMER HAD GE-
ZIEN... ECHTE WOESTELINGEN!

NEEM HEM MEETEN MEG DE KAMER UIT.
IK VOEL ER NIETS VOOR DAT HIJ HOORT
WAT IK TE ZEGGEN HEB...
U BENT EEN STEL EZELS,
HEREN!

EEN KORT ON-
DERHOUD MAAR, DE
BAAS ZIET ER NIET
ERG VROLUK UIT!

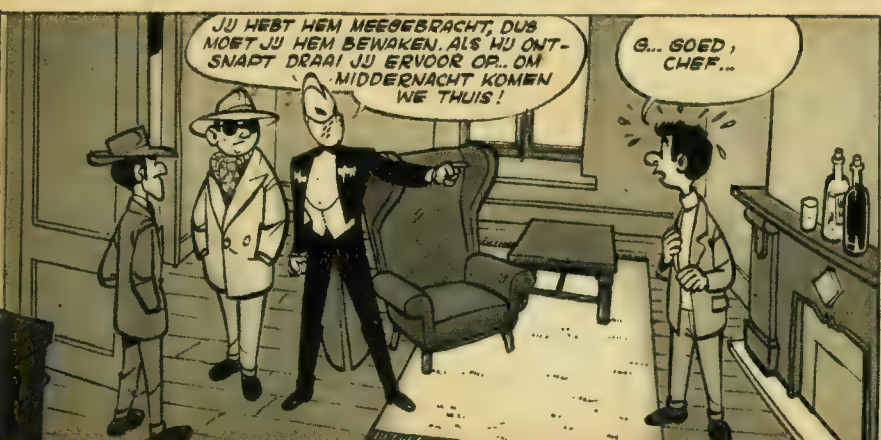
WAT? HEBBEN JULLIE NIET GEZIEN DAT KALE ZICH
ALLEEN NIET HEEFT VERZET OMDAT HIJ DAAR GEEN ZIN
IN HAD! HIJ WOU STELLIG ONB SCHUILHOL ONTDEKKEN.
EN HET TOPPUNT IS NOG DAT JE HEM NIET EENS HEBT
GEBLINDDOEKT VOOR JULLIE HIERHEEN KWAMEN.
ZO'N STOMMITEIT HAD JE NIET MOGEN
BEGAAN, EN STEL JE VOOR DAT JE DOOR
DE POLITIE WAS GEVOLGD...

NOG KINDERACHTIGER DAN
BABY'S! WE MOESTEN MAAR
DADELJK WEGGAAN NU.
MAAR IK HEB NOG EEN
ZAAKJE IN DE STAD TE RE-
GELEN, DAAR GAAN WE
MEETEN OP AF, VOOR
KALE ZORG IK LATER
WEL!

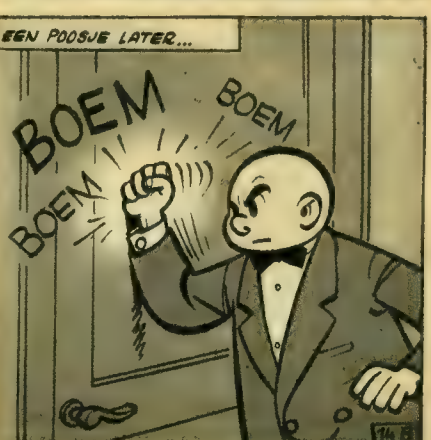

SJONGE,
SJONGE, WAT
INTERESSANT!

JU HEBT HEM MEEGEBRACHT, DUS
MOET JU HEM BEWAKEN, ALS HIJ ONT-
SNAPT DRAAI JU ERVOOR OP... OM
MIDDERNACHT KOMEN
WE THUIS!

G... GOED,
CHEF...

EEN POOSJE LATER...

BOEM BOEM
BOEM BOEM

GODDANK!

HU HUP! WOEOE!
HU!

HU VLUCHT!
SCHieten MET
PULLEN!

TE VER!

DE SCALP VAN ZIJN
BLANKE BROEDERS
ZULLEN DIT GOED-
MAKEN...
TERUG NAAR DE
KLOOF!

ONDER IN HET RAVIJN BIEDEN DE REIZIGERS EN SHAWNESE NOG ALTUD
WANHOPIG TEGENSTAND...

ER IS NOG MAAR VOOR
TWEDE DAGEN WATER
DAN IS HET UIT. IK HEB
EDWARD ENKEL GE-
VONDEN OM...

HET BLEEKGE-
ZICHT MAG NIET
WANHOPIJEN... ZIJN
ZOOON IS EEN GROOT
KRUGER EN ZAL
ONS REDDEN

WIE WEEET HEBBEN DE
HARES HIEM AL NIET
GEVANGEN...
GEDOOD...

SHAWNESE WEEET
NIET DE OVERTUIGEN-
DE WOORDEN TE
VINDEN...

IK WOU DAT
IK ZO'N VER-
TROUWEN HAD
ALS JIJ, SHAW-
NESE... MAAR
IK VOEL ME ZO
BEANGST!

INTUSSEN
DRAAFT
EDWARD
MET
LOSSE
TEUGEL
VOORT
NAAR DE
PEACE RIVER.
HIJ NEEMT
AL ZIJN
KENNIS VAN
DE PAADJES
TE BAAT
OM SNEL
HET KAMP
VAN DE
MACKENZIE-
EXPEDITIE
TE BEREIKEN.

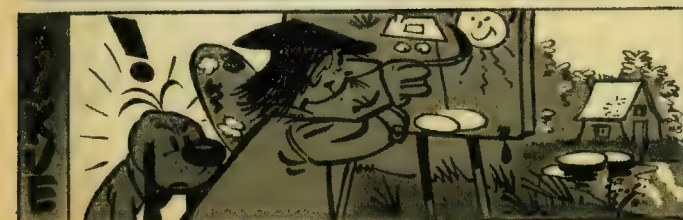
ZE KUNNEN NIET
VER WEG MEER ZIJN.

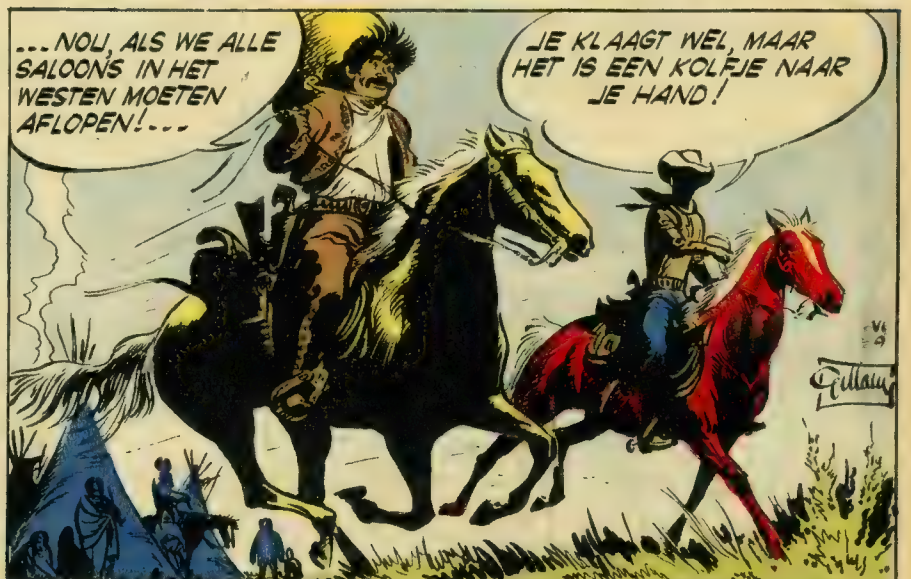
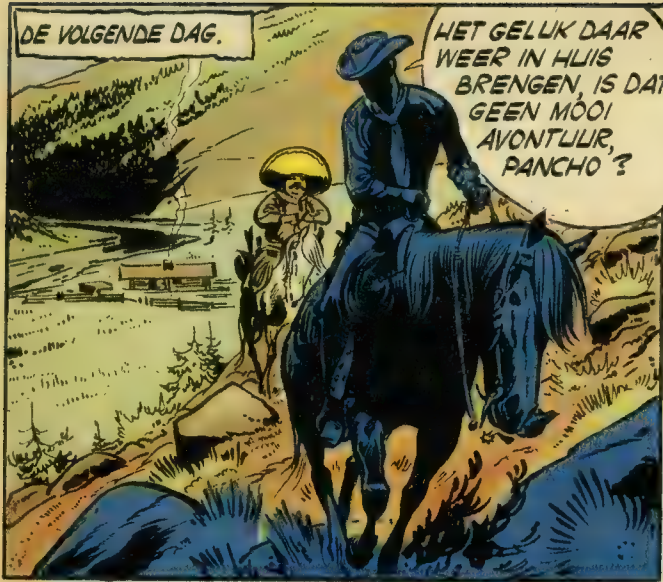

HALT!

TALBOT! HERKEN
JE ME NIET?

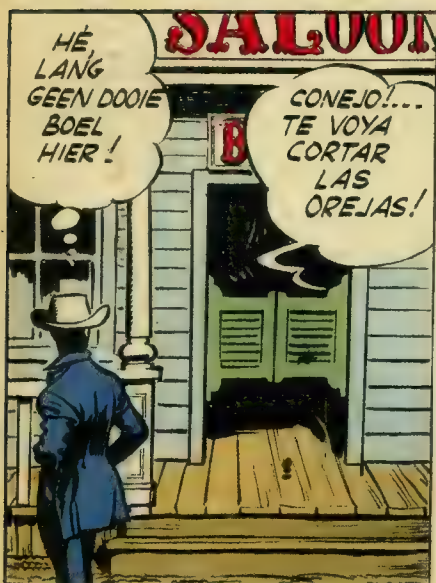
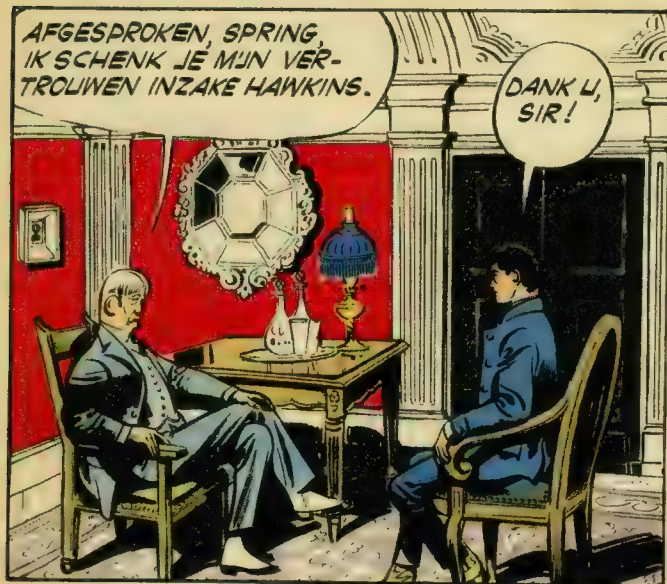
(Wordt vervolgd.)

SPRING

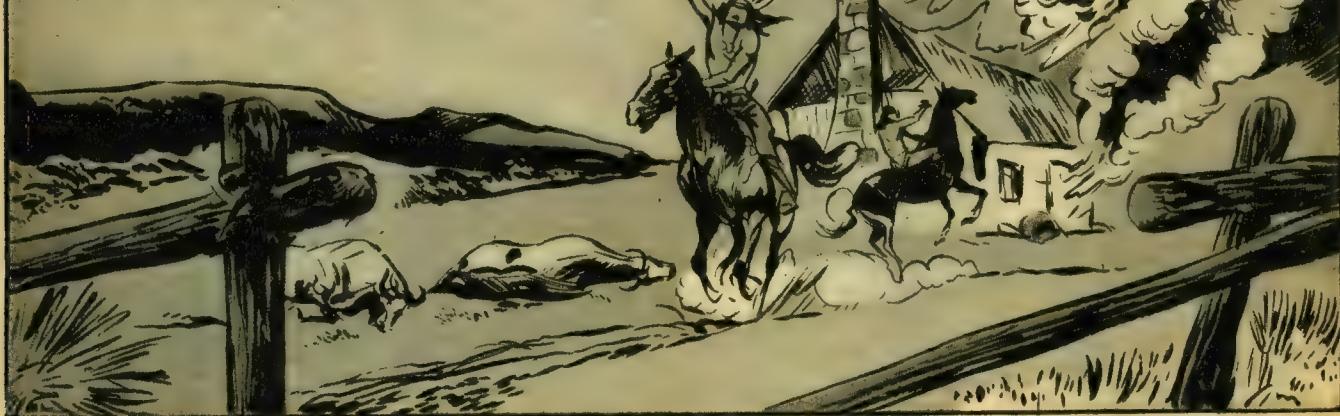
DOOR
GILLAIN

(Wordt vervolgd.)

de GROTE APACHE

HET PLAN DER AVONTURIERS IS PRACHTIG GESLAAGD. COCHISE'S INDIANEN VER-
LATEN HUN EIGEN GEBIED EN VOEREN EEN
ONGENADIGE STRIJD TEGEN DE BLANKEN.
OVERAL HEERST SCHRIK EN VERWARRING.
SMOKKELAARS VOORZIEN HEN VAN
WHISKY EN WAPENS!

DE JACHT OP DE BLEEK-
GEZICHTEN BEGINT!

ZES GENERAALS EN 50.000
SOLDATEN WORDEN DOOR
COCHISE EN DE CHIRICA-
HUA'S IN BEDWANG GE-
HOUDEN. IN WASHINGTON
NEEMT DE ONTREDDERING
TOE.

GRANT, DE AMERIKAANSE
PRESIDENT VERZINT
EEN PLAN...

(Handwritten signature)

IK HEB GEHOORD DAT COCHISE
EEN MAN VAN EER IS. EEN SLECHTS
KAN MET HEM ONDERHANDELEN:
GENERAAL HOWARD! DIE HEB IK
UITGENODIGD!

GENERAAL HOWARD, DE HELD VAN DE BURGER-
OORLOG, KOMT BIJ GRANT.

GENERAAL, IK
MACHTIG U OM NAHENS
DE REGERING TE
ONDERHAN-
DELEN!

IK ZAL HET PRO-
BEREN. MAAR WIE
BRENGT ME BIJ
HEM?

IN ARIZONA IS JEFFORDS NOOIT MEER BIJ COCHISE GEWEEST...

IK WIL MET U MEEGAAN, MITS U ALLEEN EN ONGEWAPEND BENT!

AK-KOORD, JEFFORDS!

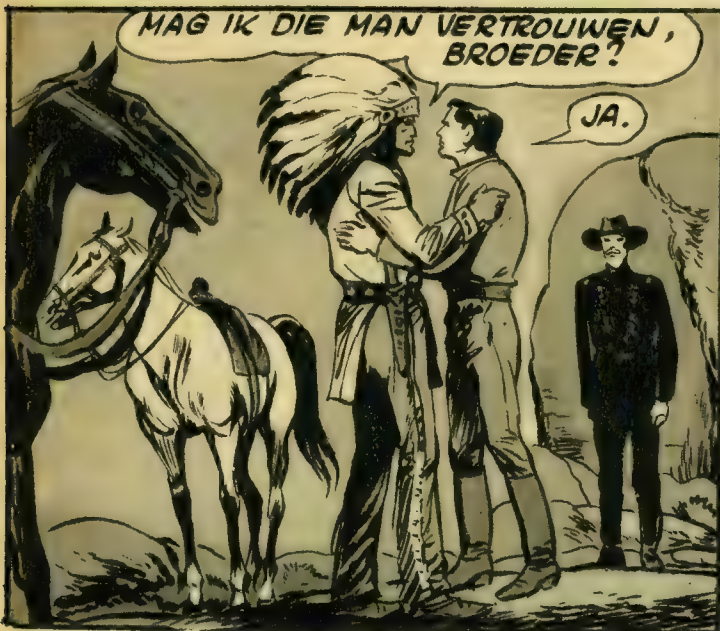

ALS ZE AAN DE APACHENPAS ZUN STEEKT JEFFORDS ROOKSIGNALEN AAN. INEENS ZIEN ZE EEN STATIGE INDIANAANKOMEN.

MAG IK DIE MAN VERTROUWEN, BROEDER?

JA.

VOLG ONS DAN!

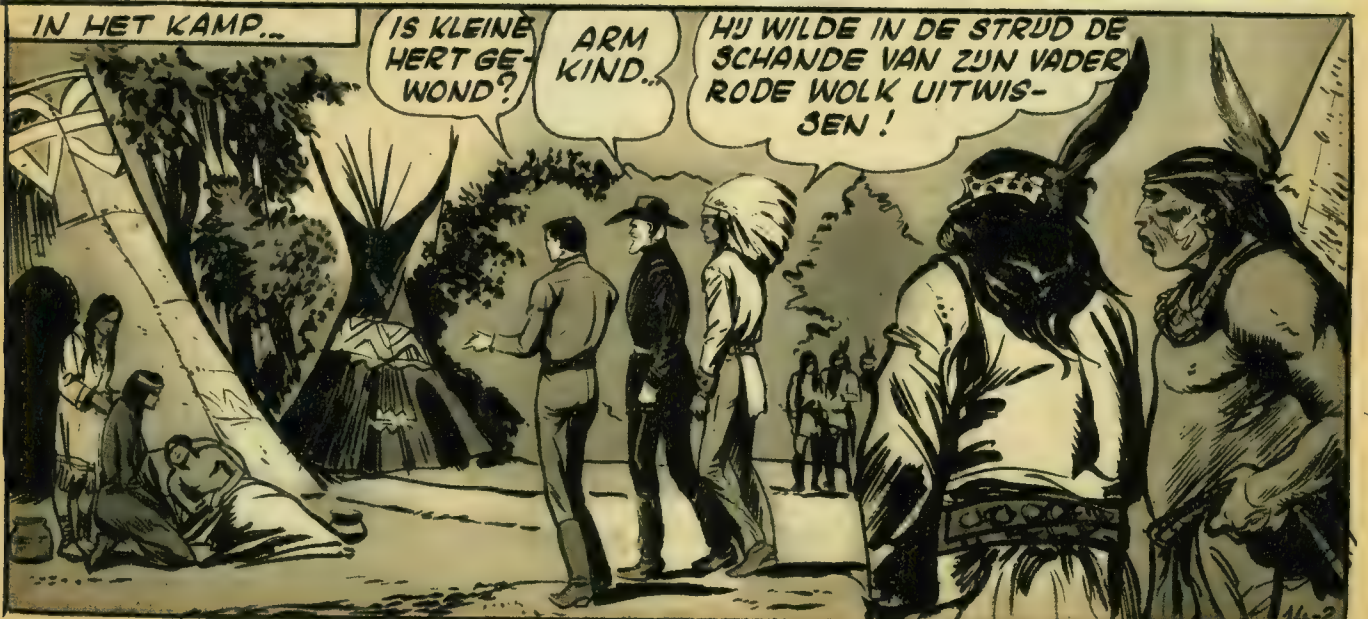

IN HET KAMP...

IS KLEINE HERT GEWOND?

ARM KIND...

HJ WILDE IN DE STRUD DE SCHANDE VAN ZUN VADER RODE WOLK UITWISSEN!

(Wordt vervolgd.)

« MUISJE » heeft een dochter : DE FIAT 600

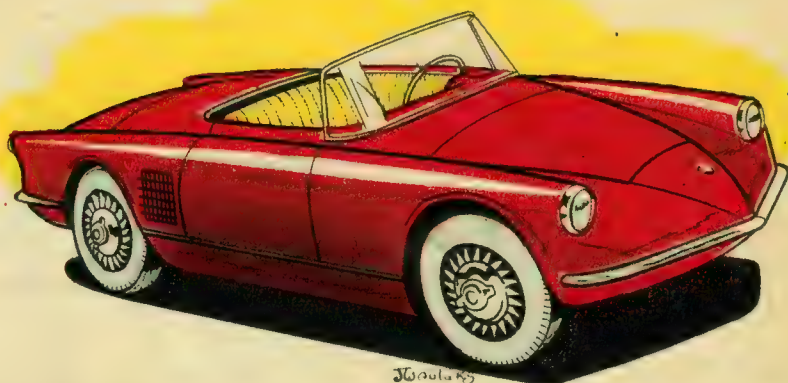
Starter

De vermaarde kleine FIAT 500 « Topolino » (Muisje) heeft haar loopbaan beëindigd. In het autohiernamaals zal ze verder dromen van Italië's mooie wegen en met moederlijk oog haar dochter volgen, de nieuwe FIAT 600.

Die is een meesterstukje van logica! De FIAT 600 (voor 4 passagiers berekend) biedt in een klein bestek een verbluffend comfort. De motor zit achterin, zoals bij de RENAULT 4 P.K., maar de radiator is naast de motor aangebracht en niet voorin, wat de voor het mechanisme bestemde ruimte nog kleiner maakt.

Zo, nu zit ik aan het stuur... Het uitzicht is buitengewoon. De zitplaatsen zijn heel knap ontworpen. Een vlotte start... het overschakelen in alle versnellingen gaat zonder haperen of trillen. Natuurlijk is 75 seconden, eer de naald op 90 km. per uur staat, geen schitterend tempo, maar een mens kan nu eenmaal geen wonderen verwachten van een volkswagentje.

De ophanging zit stevig in mekaar (ik ben onder de wagen gekropen om dat na te gaan) en verricht kranig haar werk. De FIAT 600 is een sterk wagentje, met een behoorlijke vering

VOORDELEN

- SOEPELE MOTOR.
- STEVIGE OPHANGING.
- STERKE REMMEN.
- VERZORGDE AFWERKING.

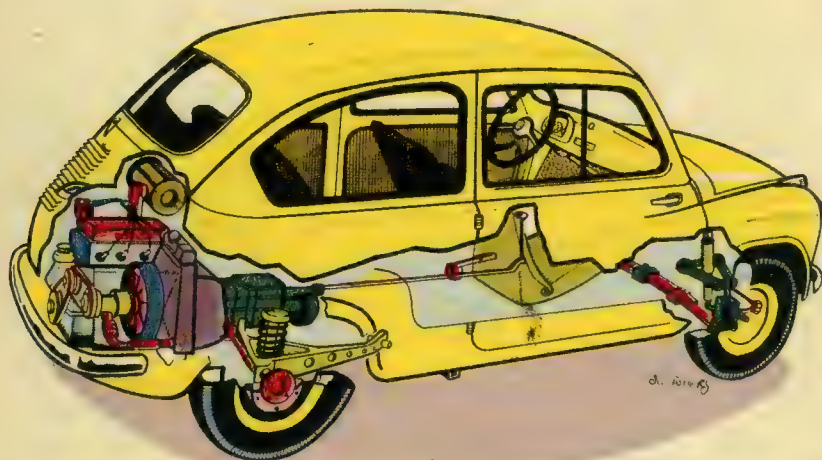
NADELEN

- GEMIS VAN PITTIGHEID.
- GROTE GEVOELIGHEID OP DE WEG.
- KRAPPE BAGAGEKOFFER.

en ligt tamelijk goed op de weg, maar er is soms een ruk aan het stuur nodig om de kuren van het achterstel te bedwingen. Bij beheerst slippen gaat het bochten nemen uitstekend, maar onbegaafde autobestuurders zullen deze eigenschap misschien minder op prijs stellen.!

De stuurinrichting is erg meegaand en de remmen werken prima. Een galop van 98 km. per uur (tijd opgenomen) besluit deze proefrit.

STARTER.

TECHNISCHE KENMERKEN VAN DE FIAT 600

- CONSTRUCTIE : Zelfdragend. Motor en aandrijving achter.
- MOTOR : 4 cylindere achter elkaar. - Cilinderinhoud : 633 cm³. - Aluminium cilinderkoppen. - Kopkleppen met tuilmelaars. - Vermogen : 21,5 P.K. bij 4.600 toeren per minuut. - Waterkoeling.
- OPHANGING : 4 onafhankelijke wielen. - Vooraan twee driehoeken en een dwarse bladveer. - Inschuifbare schokbrekers. - De achterwielen worden bewogen door twee slappe halve assen. - De geleiding geschiedt door driehoeken van indrukwekkend formaat.
- AANDRIJVING : Klassieke koppeling en versnellingsbak (4 versnellingen).
- REMMEN : Hydraulisch.
- BESTURING : Schroef en leihoog.

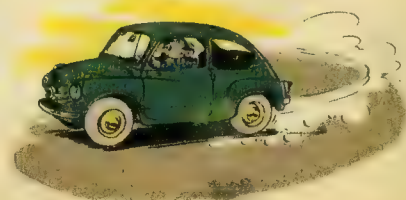
De « Haute Couture » van de koetswerkbouwers

Nauwelijks was de FIAT 600 geboren, of ze werd ingepalmd door de duizendkunstenaars der mechanica en de modescheppers van de carrosserie.

FARINA, ZAGATO, MONTEROSA, al die goochelaars ontwerpen de verrukkelijkste toelletjes voor de jonggeborene.

ABARTH, de tovenaars der vorige paarden, heeft de FIAT-baby zelfs omgetoverd in een roadster van hypermoderne lijn, « SILURO » gedoopt.

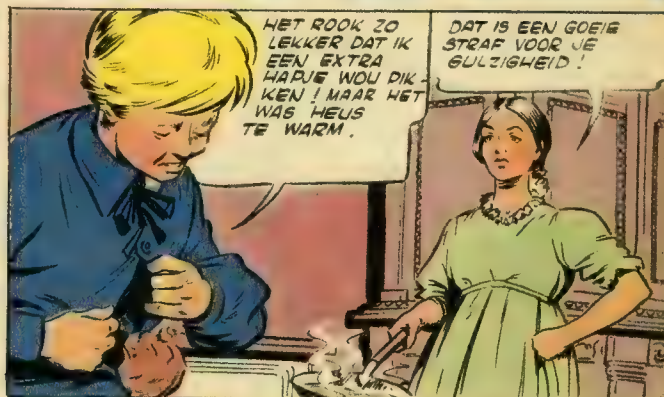
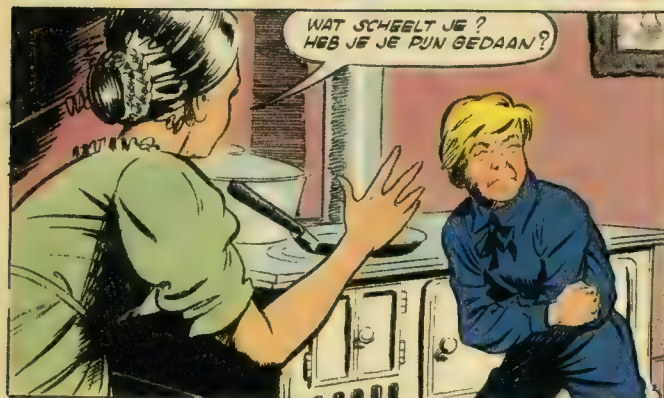
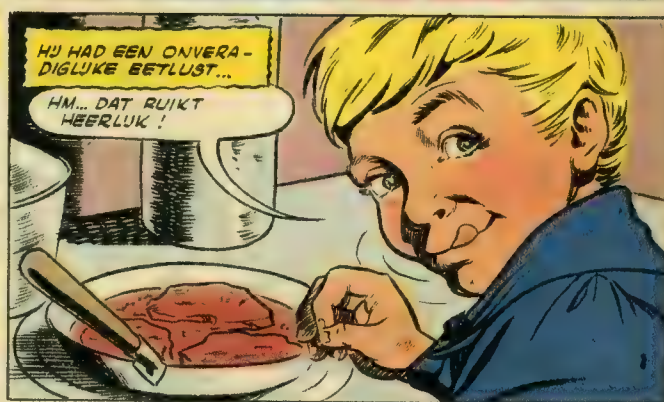
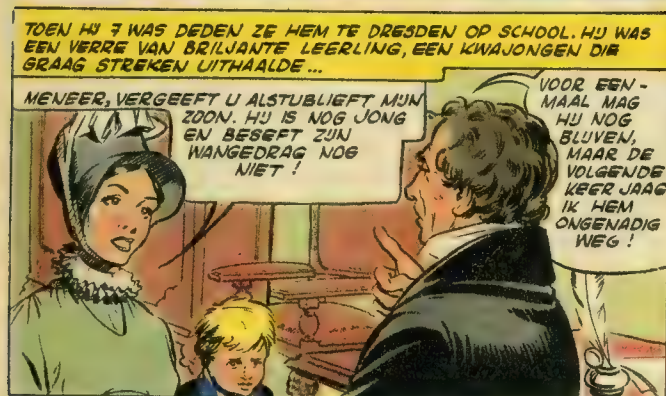
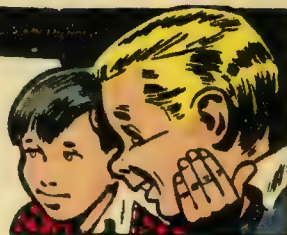
32 P.K. bij 6.900 toeren. 142 km. per uur ! O, die Italianen toch !

UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM

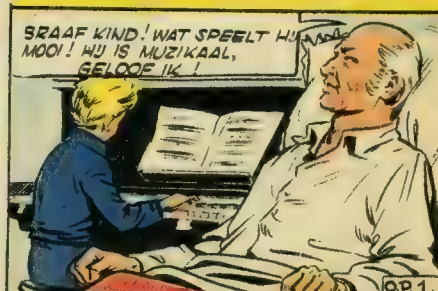
Richard WAGNER

ZIJN ZUSTER CECILE WAS ZIJN BESTE VRIENDIN. VOOR HAAR MAAKTE HI EEN MARIONETTENTHEATERTJE. OOK SCHREEF HI STUKKEN... EN TIJDENS DE OPVOERING VAN ZO'N STUK...

TOEN RICHARD 8 WAS, STIERF ZIJN STIEFVADER. ENKELE DAGEN VOOR ZIJN DOOD HAD DE MAN HET KIND BEVRAAGD EEN WUSJE VOOR HEM OP DE PIANO TE SPELEN.

NA DIT ONGELUK BEZOCHT WAGNER VERSCHIEDENE SCHOLEN EN HAD HEEL WAT ONGENOEGEN MET ZIJN MEESTERS DIE HIJ MET ZIJN ONGEHOORZAAMHEID ERGERDE...

NAAR DE DIJVEL MET SOLFESJE, HARMONIE EN CONTRAPUNT. IK COMPONEER LIEVER WAT MIJ BEVALT.

ENKELE WERKEN VAN HEM WERDEN UITGEVOERD, MAAR BRACHTEN HEM NIETS OP. OP EEN DAG LAS ZIJN VRIEND APEL HEM DE LES...

BESTE RICHARD, JE MOET EEN BAANTJE VINDEN OM DE KOST TE WINNEN. JE RAAKT STEEDS DIEPER IN DE SCHULD.

IK BEN GEBOREN OM GROTE WERKEN TE COMPONEREN. LAAT DE WERELD MIJ DAAR DAN DE MIDDELEN TOEGEVEN!

NA ZIJN STUDIE TROUWDE HIJ OP 24 DECEMBER 1835 MET DE ACTRICE MINNA PLEYER...

DITMAAL HEEFT APEL GEWONNEN... IK NEEM U ALLEBEI AAN! MAAR VOOR U HEB IK MAAR EEN KLEIN BAANTJE VAN HULPDIRIGENT, MENSEN WAGNER.

BELACHELIJK! MAAR OM MIJN GEZIN NEEM IK HET AAN!

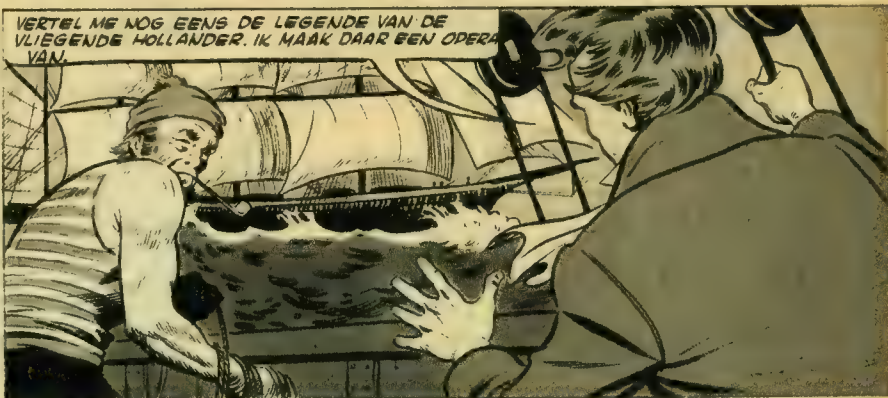
IN DIE TIJD SCHREEF HIJ "RIENZI", EEN OPERA NAAR DE ROMAN VAN BULWER-LYTTON. OP EEN AVOND...

MINNA, WE MOETEN WEG! NIEMAND WIL MIJN OPERA OPVOEREN EN IK MOET NAAR DE GEVANGENIS ALS IK NIET DIRECT MIJN SCHULDEN BETAALT...

GEHOLPEN DOOR VRIENDEN SCHEPEN DE WAGNERS ZICH NAAR FRANKRIJK IN. OP DIE REIS HOORT DE MUSICUS VOOR HET EERST VAN DE BEROEMDE LEGENDE PRATEN...

VERTEL MIJ NOG EENS DE LEGENDE VAN DE VLIEGENDE HOLLANDER. IK MAAK DAAR EEN OPERA VAN.

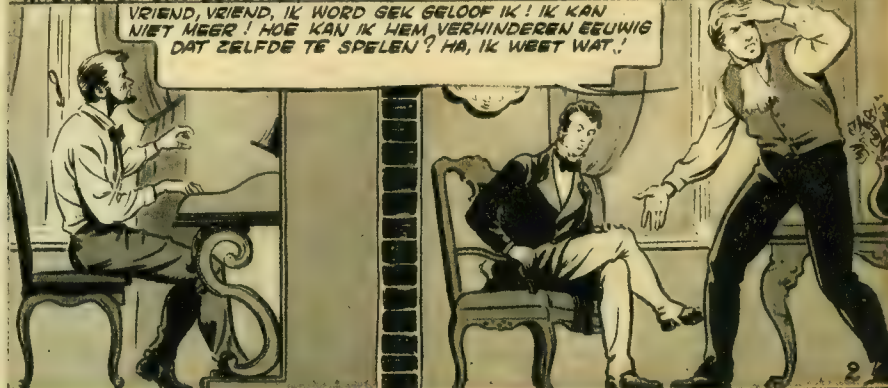

ALS ZE IN 1840 EINDELIJK IN PARIJS AANKOMEN VESTIGEN ZE ZICH IN HOLIGREY GEDOORTE-HUIS. WAGNER TRACHT ZIJN BROOD TE VERDIENEN MET HET SCHRIJVEN VAN ADRESSEN, MAAR DE GEDACHTEN AAN DE GEVANGENIS VERVOLGT HEM...

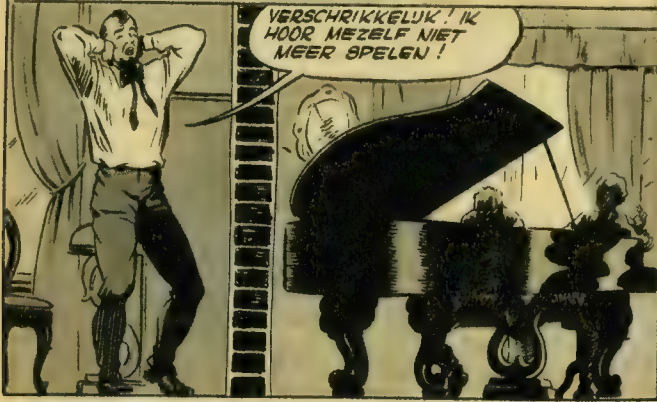

ALLE ZORGEN KUNNEN ECHTER ZIJN GUITIGE AARD NIET DEREN. HIJ HAD ALS BUURMAN EEN PIANIST DIE DE HELE DAG EEN MOEILIK STUK VAN LISZT SPEELDE, WAT DE ARME WAGNER OP ZIJN ZENUWEN WERKTE.

VRIEND, VRIEND, IK WORD GEK. GELOOF IK! IK KAN NIET MEER! HOE KAN IK HEM, VERHINDEREN EEUWIG DAT ZELFDE TE SPELEN? HA, IK WEET WAT.

ZE DUWDE WAGNERS PIANO TEGEN DE TUSSENMUUR AAN EN SPEELDEN FORTISSIMO, AAN EEN STUK DOOR, EEN BEWERKING DIE ONZE HELD PAS HAD VOLTOOID ...

VERSCHRIKKELUK! IK HOOR MEZELF NIET MEER SPELEN!

DIE ZELF-DE AVOND.

RICHARD! KOM EENS KUKKEN, ONZE BUURMAN VERHUIST!

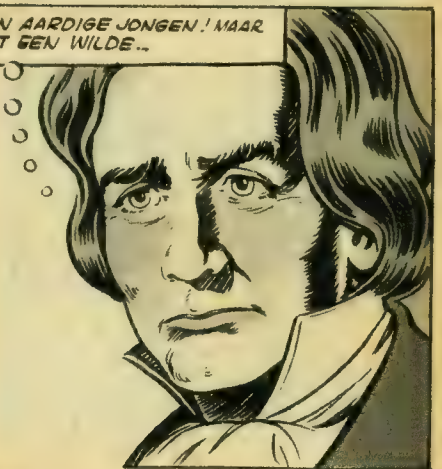
ENKELE WEKEN LATER...

BESTE LISZT, IK STEL JE MIJN JONGE VRIEND WAGNER VOOR.

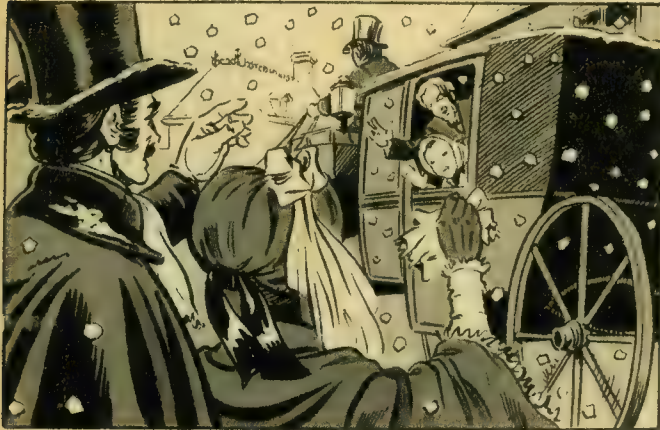
IK VOEL GEEN ENKELE VERWANTSCHAP MET DAT SALONGENIE...

EEN AARDIGE JONGEN! MAAR WAT EEN WILDE...

NA EEN JAAR KEERDE WAGNER NAAR DUITSLAND TERUG...

IN DRESDEN WACHTTEN HEM ZIJN EERSTE SUCCESSEN. HET PUBLIEK BEREIDDE ZIJN "RIEZN" EEN WARM ONTHAAL. DE VOORBEREIDINGEN VOOR DE "VLIEGENDE HOLLANDER" WAREN HAAR AEGELOPEN EN...

MINNA, ONZE TOEKOMST IS GEWAARBORGD! IK BEN TOT KAPELMEESTER BIJ DE KONINKLIJKE OPERA BENOEMD...

PLOTSELING VIEL DE PERE DE COM-
PONIST AAN. HIJ HAD JUUST TANNHÄUSER
AF EN DE EERSTE VERTONING WERD
EEN MISLUKKING.

IK HAD ER
ZOVEEL VAN
VERWACHT!

BESTE WAGNER, JE TANNHÄUSER IS EEN
MEESTERWERK EN IK ZAL HET IN
WEIMAR LATEN OPVOEREN!

HEFTIG EN EEN REBEL IN HART EN NIEREN ALS HIJ WAS KON
WAGNER NIET NALATEN ZICH BIJ POLITIEKE BEWEGINGEN AAN
TE SLUITEN. DE POLITIE BEGON HEM TE SCHADUWEN TOEN ZE
MERKTE DAT ZIJN DAPEGAAL ALDOOR SCHREEUWDE:

VRIJHEID!
VRIJHEID!

TOEN BARSTTE DE OMWENTELING VAN 1849 UIT...

KLIJM IN DE TOREN EN LET OP DE TROEPENBEWEGINGEN!

REKEN MAAR OP ME!

URENLANG FLOTEN DE KOGELS IN HET ROND EN DEDEN DE KLOKKEN LUIDEN. IN DIT OORVERDOVENDE LAWAAI BLEEF DE MUSICUS OP ZIJN POST.

HELAAS, DE REVOLUTIE LEED SCHIPBREUK. WAGNER MOEST UIT DUITSLAND VLUCHTEN EN KWAM IN ZWITZERLAND AAN...

IN ZÜRICH COMPONEERDE HIJ ZIJN MEESTER WERK "DER RING DER NIBELINGEN", MAAR...

HET IS EEN REUSACHTIG WERK, HEEL MOEILIK OP TE VOEREN. SCHRUF IETS EENVOLDIGERS.

IK WEET IETS ANDERS: TRISTAN EN ISOLDE.

OP EEN DAG WERD HIJ GESTOORD DOOR DE SECRETARIS VAN LODEWIJK II VAN BEIEREN.

MIJN VORST HEEFT ME OPGEDRAGEN U NAAR MUNCHEN UIT TE NODIGEN, MENEER WAGNER. U MOET DAAR DE OPERA BESTUREN. IK HEB EEN AANZIENLUKE SOM VOOR U!

WEL, DAT NEEM IK AAN!

ENKELE DAGEN LATER KWAM LODEWIJK II ZELF WAGNER OPZOEKEN...

IK WEET DAT HET MIJN LIEFSTE WENS IS IN BAYREUTH EEN SCHOUWBURG TE LATEN BOUWEN. LAAT MIJ DE FONDSEN DAARVOOR VERSTREKKEN.

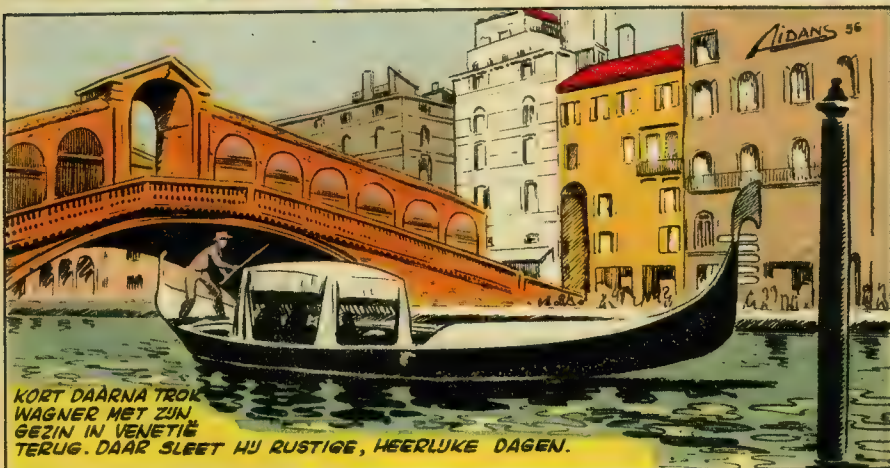
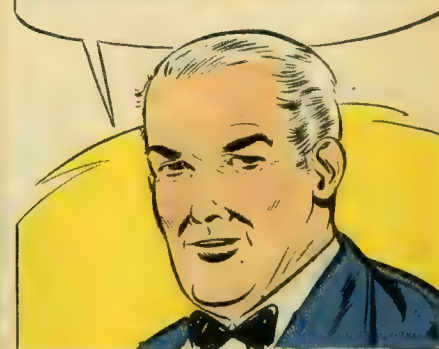
IK BEN BEDUUD VAN ZOVEEL GOEDHEID!

IN 1876 VOND HET EERSTE MUZIEKFEEST TE BAYREUTH PLAATS ONDER VOORZITTERSCHAP VAN KEIZER WILHEM. HET WERD EEN TRIOMF!

HIJ STIERF OP 13 FEBRUARI 1883. TEGENWOORDIG TREKKEN ER IEDER JAAR DUIZENDEN MUZIEKVRIENDEN NAAR BAYREUTH OM ER DE WERKEN VAN DE GROOTSTE OPERACOMPIST UIT DE XIXe EEUW AAN TE HOREN EN TOE TE JUICHEN.

KORT DAARNA TROK WAGNER MET ZIJN GEZIN IN VENETIË TERUG. DAAR SLEET HIJ RUSTIGE, HEERLIJKE DAGEN.

De nieuwe eigenaar van de Bar T Ranch

door Herman DILLEN

Al voor de derde maal gonsde een opdringerige vlieg om het voorhoofd van Sheriff Murdock en bleef even wieden voor het sluimerende gezicht, als om er zich van te vergewissen of de sheriff wel degelijk ingedut was. En voor de derde maal kwam de grote, donker-gebruinde rechterhand van de sheriff houterig in beweging om de vlieg weer eens te missen. Murdock bromde humeurig. Hij schoof zijn hoed nog een beetje dieper over zijn hoofd; strekte zijn lange, gelaarsde benen ver uit. Toen hoorde hij een geritsel, opende de ogen en keek vlak in het grijzende gelaat van Pinto, de oude indiaan van de Bar T Ranch, die schuin tegenover hem zat op de rand van de porch.

— Hey, Pinto, zei de sheriff. Hoe lang zit je hier al te kijken?

— Heel even maar, zegde Pinto. Zal de postkoets nog lang uitblijven? vroeg hij toen, terwijl hij met een snelle graai de toegestoken tabakszak greep, als vreesde hij, dat Murdock zich misschien nog zou bedenken.

— Kan zo aankomen, antwoordde Murdock. Verwacht je iemand?

— Mister Smailes komt vandaag.

— Mister Smailes?

— De nieuwe eigenaar.

— Ha, ja, de nieuwe eigenaar van de Bar T!

Sheriff Murdock liet zich lui achterover zakken, schuurde peinzend een lucifertje aan over de vloer en stak een sigaret op. De Bar T Ranch was de vorige week pas verkocht aan een bankier uit het Oosten.

— Al iets over die kerel gehoord, Pinto? vroeg Murdock langs zijn neus weg, terwijl hij de indiaan aandachtig bespiedde.

— Komt uit New York, zegde Pinto afwezig.

— Wat moet zo'n sufferige kantoorvent hier in het westen? morde Murdock wrevelig. Heeft natuurlijk in zijn hele leven nog geen paard gezien?... Hij zal het beheer zeker aan miss Morgan overlaten?

— Weet ik niet.

De sheriff kreeg geen gelegenheid meer om nog verdere vragen te stellen, want vlak na Pinto's antwoord zag hijzelf de postkoets aankomen.

De sheriff stapte bedaard naar de rand van zijn «porch», leunde en keek schijnbaar zonder veel belangstelling hoe uit de koets de enige reiziger, die de nieuwe eigenaar van de Bar T Ranch moest zijn, aarzelend en onrustig te voorschijn kwam. Even stond Murdock verslagen. De nieuwe eigenaar was geen sufferig kantoorventje, zoals hij het zich voorgesteld had, maar een piekfijn uitgedoste cowboy. En pas nu, merkte de sheriff tot zijn niet geringe verbazing nog een prachtige hengst met een glanzend, kostbaar zadel.

— O, boy, siste de sheriff tussen de tanden, o, boy! en dan hoorde hij Pinto aarzelend aan de overkant van de straat: «Mister Smailes?» vragen en hij zag hem onzeker in de koets loeren om te zien of er misschien in een hoek toch nog niet de een of andere sufferd verstoken zat.

— Hmm, deed de man en hij trok manhaftig zijn zware gordel op.

— Pinto, stelde deze zich voor. Miss Molly heeft me gestuurd.

En zonder op antwoord te wachten, liep hij terug de straat over en zwierde zich op zijn ongezadelde poney.

— De ranch is vier mijl van hier, zegde Pinto, miss Molly wacht op ons.

Smailes aarzelde en gluurde onzeker van onder de rand van zijn hoed naar de sheriff eerst.

De sheriff volgde iedere beweging met dezelfde onberoerde blik, doch toen mister Smailes stijf-rechtop op de brede rug van de hengst zat, speelde er een glimlach om Murdock's mond. Zijn half opgerookte sigaret wandelde traagjes van links naar rechts tussen zijn lippen. Die opgedirkte stadsknaap had natuurlijk nog nooit een paard bereden; en nu met zo'n duivel van een hengst! Dat beviel.

— Bye, Pinto, riep de sheriff.

Onmiddellijk dwaalde zijn blik weer af naar Smailes, die onthutst

slikte, iets wilde roepen naar Pinto, dat dan maar niet deed nadat hij gemerkt had, dat de drie mannen hem stonden aan te kijken. Hij klampte de teugel vast om met een zacht rukje het paard traagjes te doen draven.

— Een hele cowboy, zegde Lefty Jones, de postmeester, die naast de koets stond. Je kan goed zien, dat hij nog gereden heeft!

— Waarschijnlijk een paar rijlessen genomen in zo'n paardenstal in New York, zei hij grijnzend. Ik betwijfel het of die hengst hem levend zal afleveren op de Bar T... Als hij het beest raakt met DIE sporen...

Bij het uitgaan van het dorpje hield Pinto zijn poney in tot Smailes zij aan zij met hem was gekomen. De eigenaar van de Bar T Ranch zat krampachtig in het zadel. Zijn handen klemde de teugel vast als een laatste houvast voor een onvermijdelijke dood. Stijf klemde zijn benen tegen de flanken van het paard. Hij gaf helemaal de indruk een stramme, op het paard gebonden pop te zijn.

Smailes zuchtte. Hij keek over zijn schouder heen of er misschien iemand was, die hen gadesloeg.

— Luister, Pinto, zei hij, blij door het kennen van de slechts eenmaal gehoorde naam van de indiaan tenminste die blijk van intelligentie te kunnen geven, je kan natuurlijk doen wat je wilt, maar ik... Hij haalde de schouders op. Het is de eerste maal, dat ik op een paard rij, dat niemand bij een teugel houdt... Ik heb geen zin mijn nek te breken... Eigenlijk zou ik liefst van al te voet gaan, zon of geen zon.

— Het is te heet, we houden het geen kilometer vol...

Ineens zei hij:

— Kom, terwijl hij kordaat de teugel uit Smailes greep, trok en hem over de kop van het paard heenzwierde: Zadel vasthouden, knieën tegen buik... Klaar?

Hij wachtte tot hij zag, dat zijn nieuwe baas zijn raadgevingen opvolgde en vertrok dan in een snelle galop.

Zwijgend draafden ze onder de schroeiende zon door de barre vlakke. Smailes zag wit.

— Over de kam, legde Pinto uit zonder te vertragen. Daar hebben we schaduw en de weg is korter!

Zonder verder een woord te spreken leidde hij de dravende paarden de helling op om tenslotte langs kronkelpaadjes tussen bomen te belanden, waar ze in een trage, gemakkelijke tred konden stappen en Smailes weer zijn teugel kreeg.

— Daar is de Bar T Ranch, zegde Pinto tenslotte, toen ze boven op de kam van de heuvel tussen de laatste bomen stonden en in de vallei voor en schuin onder hen de zwarte, met leien bedekte gebouwen van de ranch tussen groene fruitbomen zagen liggen. Vier grote, houten gebouwen en een grote loods.

Er welde een warme, trotse fierheid door Smailes borst, die hij deed zwellen met een diepe, zinderende teug lommer-frisse lucht. Dit was nu zijn vallei, zijn eigendom, zijn ranch! God, dit zou een nieuw leven worden!...

En dan ineens, onverwachts, gebeurde het! In volle dromerij werd Smailes opgeschrikt door vijf, zes, zeven knappende revolvergeschoten, die uit de vallei kwamen. Hij schrok, richtte zijn blik op de ranch zelf, en merkte tot zijn verbijstering een zestal ruiters, die schietend en gillend hun richting kwamen uitgedraafd, de helling op... Pinto de Indiaan bevond zich op dat ogenblik helemaal achter Smailes, om hem het volle zicht te geven over de vallei en de ranch en eer Pinto iets had kunnen doen verloor de nieuwbakken cowboy zijn zelfbeheersing. De overgang van droom naar werkelijkheid was te brutaal.

— Bandieten! schreeuwde hij hysterisch, haalde een der revolvers uit zijn gordel en deed wat hij op de film reeds honderdtallen malen had zien doen in dergelijke omstandigheden: hij gaf zijn paard te sporen!...

De schok van het paard bracht hem tot de eigenlijke werkelijkheid terug. De revolver sprong buiteland uit zijn hand en hij klauwde om houvast naar de zadelknop. De wind suisde om zijn oren, hij voelde zijn hoed wegglijden. God, God, bad hij omdat hij wist, dat hij niet mocht toegeven. Van zo'n galopperend paard geworpen worden en misschien onder de hoeven terecht komen stond gelijk met zelfmoord... Hij slaagde er in de manen beet te krijgen en rukte. Hij moest die duivel in toom kunnen houden... Doch het rukken van zijn hand deed het dier nog maar sneller draven... Voor hij het beseftte hing hij als een drenkeling om de hals van het paard. En hij zag langs de snuivende kop van zijn paard de schietende, steeds

joelende bandieten naderen... Nog twee, hoogstens driehonderd meter waren ze van hem verwijderd... Hun revolvers blaften, hun kogels vlogen ongetwijfeld rakelings langs hem heen... Gelukkig, dat de zware hoofslag van het paard hem belette iets te horen... Hij had zijn advocaat en raadgever moeten aanhoren, verleden week, toen die hem vertelde, dat hij op het punt stond een dwaasheid te begaan, dat de mensen van het westen hem niet zouden aanvaarden, dat de oude eigenaars van de ranch hem steeds als een indringer zouden beschouwen en hem het leven proberen zuur te maken...

Het leven zuur maken, verdraaid! Dit was erger! Dit was een aanslag op zijn leven... En hij zat hier zonder revolver... Tenzij... In zijn linker holster... Als die Indiaan hem maar eens bijsprong!...

Hij slaagde er in zijn hoofd even te wenden... Tot zijn grote verbijstering merkte hij, dat de Indiaan hem onmiddellijk op de hielen zat, diep voorovergebogen over de hals van zijn poney... Natuurlijk speelde die Indiaan met de anderen onder één hoedje. Hij had het al moeten vermoeden na die pijnlijke rit op die heuvel... Die kerel wilde hem folteren. Maar...

Hij besliste plots zijn leven niet zomaar zonder strijd prijs te geven. Hij had nog steeds de andere revolver! Daarmee kon hij zes kerels lood doen slikken!... God ja, ze zouden onmiddellijk zien, dat ze met geen sufferd te doen hadden. Hardheid en doortastendheid waren de enige taal, die deze onbehouden kerels verstonden...

Liggend loste hij zijn linkerhand van rond de hals van het paard en tastte naar de holster. Hij kreeg de revolver beet, slaagde er in hem vrij te krijgen, doch meer dan dat kreeg hij niet gedaan. De heftige snokken van het dravende paard sloegen hem onmiddellijk uit zijn evenwicht. Hij voelde heel zijn lichaam naar links wegzwenken en hij loste de revolver. Hij trachtte nog in een desperate klauw de zadelknop terug beet te krijgen, doch hij slaagde daar niet in. Hij wist, dat hij verloren was, dat hij zou vallen, dat... Hij zag een visioen van pijn, van dood, van niet-meer-leven, terwijl hij zijn benen van de rug en het zadel voelde wegglijden...

Doch hij viel niet... Iets ruw en pijnlijks vatte hem op onder de armen en bij zijn kleren. Hij smakte met heel zijn lichaam ergens tegen aan en terwijl hij nog steeds zijn ogen krampachtig gesloten hield van angst, voelde hij zijn vaart hortend en snokkend verminderen, alvorens hij met een korte schok zijn voeten op de grond voelde.

— Dat juist op nippertje, zegde Pinto's stem grijnzend, vol onverholen pret van vlak boven hem.

En Smailes voelde zich plots dankbaar tegenover de Indiaan. Doch dat was slechts even. Hij hoorde Pinto niet eens meer spottend:

— Bijna nek breken, zo'n paard geen gemakkelijke auto...

— De bandieten, schreeuwde Smailes, waar is mijn revolver, waar?... En hij keek rond en staarde en zag de vijf, zes ruiters in een brede kring rondom hen beiden heen staan, met lachende, prethebbende gezichten.

— Dat geen bandieten, zegde Pinto met een stem, die zinderde van jolijt en leedvermaak, dat miss Molly en de boy's van ranch... Zij nieuwe eigenaars komen begroeten!...

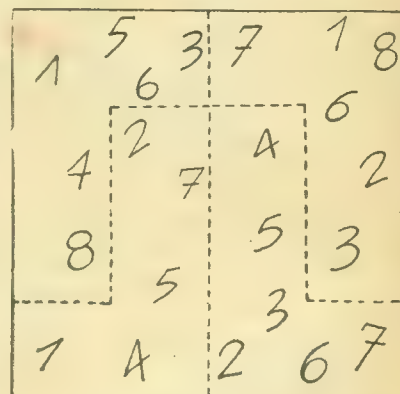
Diezelfde avond nog vertrok Smailes terug naar het oosten. Hij liet het beheer van zijn ranch over aan miss Morgan en zwoer zich binnensmonds, nooit meer een voet te komen zetten in die helse wildernis, waar hij voor eens en voor altijd « zijn gezicht verloren » had...

Bon om deel te nemen aan onze grote wedstrijd: **EEN GRATIS REIS OM DE WERELD.** uitgeschreven voor de lezers van **SPRINT** en **ROBBE DOES.** Bewaar deze bon goed Knip hem **NIE**t uit voor het **EIN**DE van 'n wedstrijd.

Australië

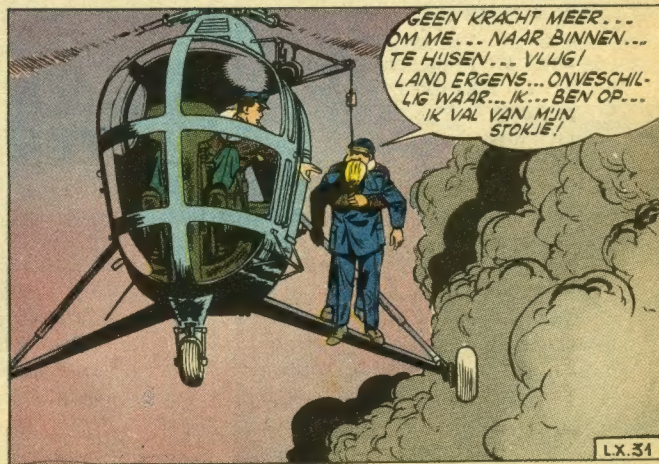
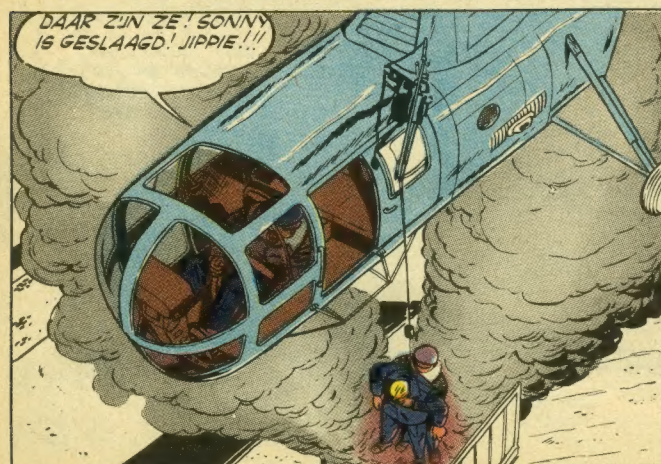
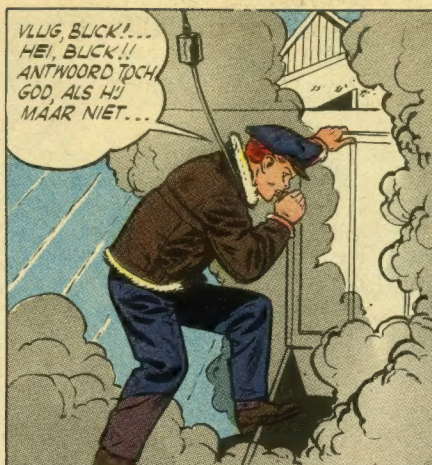
WIE WEET HET?

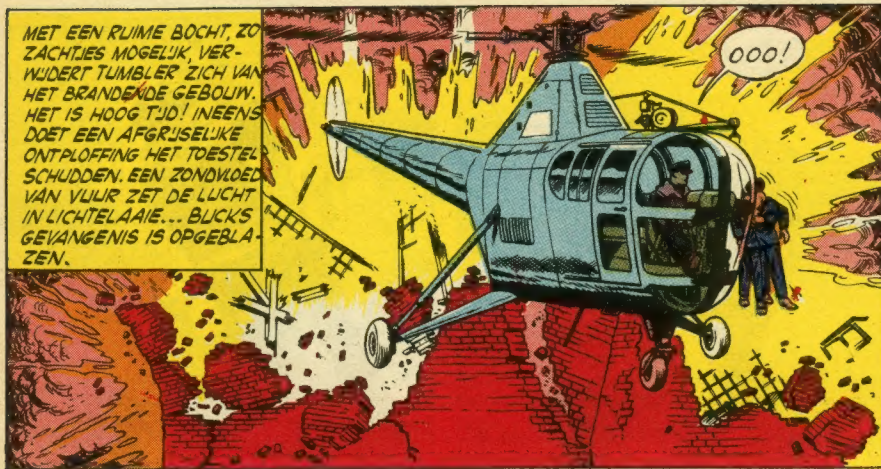
(Oplossingen van blad. 9.)
SPEL Nr. 1

SPEL Nr. 2

Aconcagua: Andes.
Mt. Everest: Himalaja.
Mont Blanc: Savooise Alpen.
Jungfrau: Berner Alpen.
Grossglockner: Hohe Tauern (Alpen).

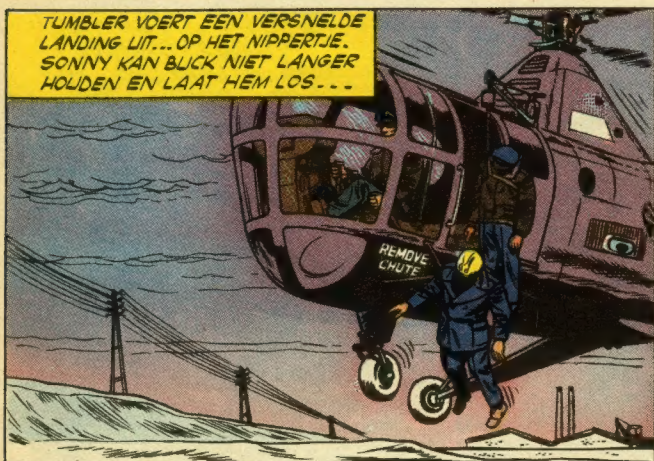

MET EEN RUIME BOCHT, ZO ZACHTLIJES MOGELIJK, VERWIDERT TUMBLER ZICH VAN HET BRANDENDE GEBOUW. HET IS HOOG TIJD! INEENS DOET EEN AFGRUUSELIJKE ONTPLOFFING HET TOESTEL SCHUDDEN. EEN ZONDOED VAN VUUR ZET DE LUCHT IN LICHTELAAIE... BUCK'S GEVANGENIS IS OPGEBLAZEN.

OOO!

GOEIE GENADE! TIEN TELLEN LATER WAS HET EEN RAMP GEWORDEN! O, SONNY, WORDT NIET LEKKER WAREMPER!! EEN TERREIN OM TE LANDEN!!!

TUMBLER VOERT EEN VERSNELDE LANDING UIT... OP HET NIPPERTJE. SONNY KAN BUCK NIET LANGER HOLDEN EN LAAT HEM LOS...

TWEE MINUTEN LATER...

GELUKKIG STREEK IK NET NEER TOEN KOLO-NEL DANNY VIEL... HJ HET OPHALEN?

ZIJN BRANDWONDEN ZIJN NIET AL TE ERNSTIG, MAAR HJ ADEMT NIET MEER!

DE MUNE BE-WEEGT. NIKS TE VREZEN!

EEN UUR LANG ZIJN DE REDDERS VOOR BUCK IN DE WEER. CAFFEINE-SPIJTJES, TOEDIENING VAN ZUURSTOF... EN OP HET LAATST...

HJ ADEMT!... GERED!

METEEN WORDT BUCK NAAR HET HOSPITAAL OVERGEBRACHT EN DRIE DAGEN LATER NA EEN KRACHTIGE BEHANDELING...

HJ EINDELIJK WEER OP DE BEEN... EEN LUCHTKUUR IN DE HOOGTE ZAL ME HELEMAAL OPKNAPPEN. MORGEN WEER TRAINEN, KIDS! VEKTEL EENS... NOG NIEUWS VAN LADY X?

NIEMAND. ZE WIST DE POLITIEWAGEN DIE HAAR NA ZAT TE ONTLOPEN EN DOOR ALLE AFZETTINGEN HEEN TE RIJDEN. ZE IS FOETSIE!

HET IS EEN GE-NOT JET ZIEN. UIT DE DOOD VERREZEN!

NADERHAND OP HET HOOFDKWARTIER VAN DE POLITIE.

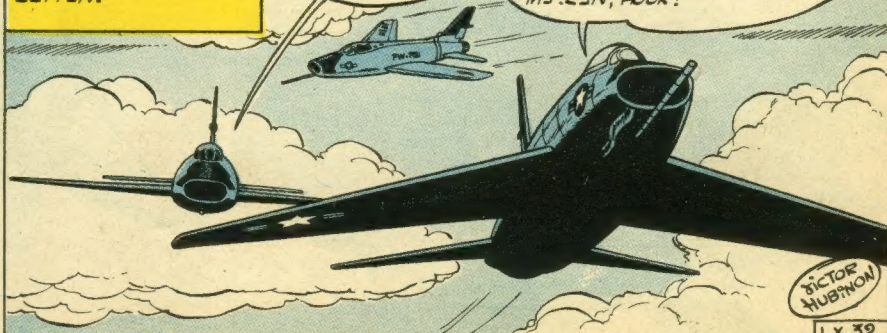
LADY X ZAL EEN VLIETGtuig VERBORGEN HEBBEN GEHAD. ZE MOET NU AL VER VAN HIER ZIJN. GEEN SPOOR VAN HAAR TE VINDEN!

DE VOLGENDE DAG AL DWINGT BUCK ZIJN MEDEVLIETGERS HUN TRAINING MET DE "SUPER-SABRES" WEER INTENS VOORT TE ZETTEN.

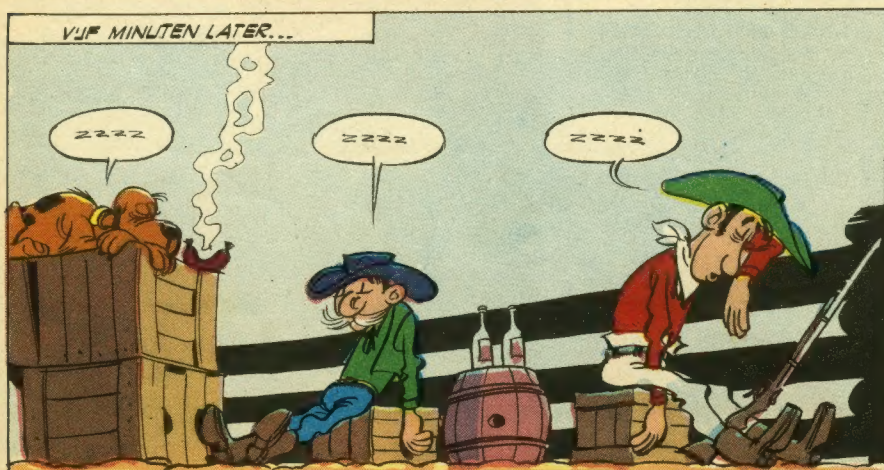
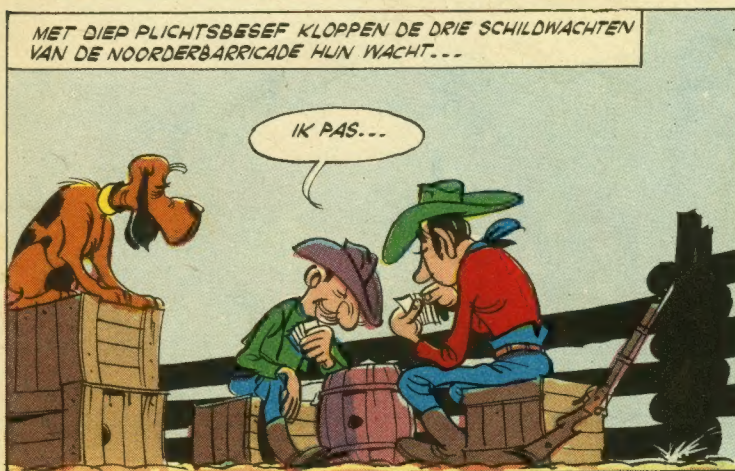
WAAROM ZO'N HAAST?... WIL JE ZO GALIJS NAAR TARGET ZERO TERUG?

JA!... IK KEN LADY X NU. ZE BE-RUST NIET IN EEN NEDERLAAG. ZE ZULLEN HANDELEN, EN HEEL VLUIG OOK. DE LAATSTE RONDE BEGINT NU EN DIE ZAL VOOR MI ZIJN, HOOR!

VICTOR HUBBON

LX.32

(Wordt vervolgd.)